ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 43 (4293) СЕРЕДА, 5 БЕРЕЗНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

«Газпром» нервує: вентиль прикручують, а українці в ноги не падають

«Газпром» скорочує поставки газу для України ще на 25 відсотків з вечора 4 березня, заявив учора представник холдинга Сергій Купріянов. Москва вочевидь роздратована спокоєм Києва й наміром, користуючись запасами газу й теплою погодою, проводити переговори спокійно й без поспіху. Крім того, Україна не пустила фахівців компанії SGS, які на замовлення «Газпрому» мають здійснювати моніторинг за транзитом газу, на дві свої газовимірювальні станції Орловка й Ужгород.

У понеділок українська сторона розпочала ретельне вивчення нових пропозицій «Газпрому» про подальше співробітництво. «Крок російської сторони не позначиться негативно на українських споживачах, тому що настав теплий сезон», — заявили «Голосу України» у прес-службі «Нафтогазу України», додавши, що цього тижня переговори між компаніями обов'язково продовжаться: «Делегація «Нафтогазу України» до кінця тижня вирушить до Москви для проведення чергового раунду переговорів з «Газпромом» про умови подальшого співробітництва».

СТОР. 5

Святкуватимемо три дні

Вихідними для українців будуть 8, 9 та 10 березня. За законом, коли святковий день припадає на вихідний, його переносять на наступний день після нього. Також, як повідомляє Департамент комунікацій влади та громадськості секретаріату Кабінету Міністрів, зокрема, крім 10 березня українці відпочиватимуть у понеділок 28 квітня, бо на неділю, 27 квітня, припадає Великдень, у понеділок 16 червня (у неділю, 15 червня — Трійця), у понеділок 30 червня (у суботу 28 червня — День Конституції України), а також у понеділок, 25 серпня, оскільки у неділю, 24 серпня — День Незалежності України.

Тим часом до жіночого дня Укрзалізниця призначила дев'ять додаткових потягів. Вони курсуватимуть у західному та південному напрямках. Зокрема, 7—11 березня чотири додаткові поїзди підуть до Криму, два — до Івано-Франківська та по одному до Львова, Мукачевого та Ужгорода.

КОРОТКО

❒ Макіївський металургійний завод у минулому місяці збільшив виробництво готового прокату на 28,6%.

❒ У Дніпропетровську відкрився з'їзд металургів і гірників України.

❒ На Хмельниччині підписано меморандум між владою й підприємцями щодо реалізації проекту «Зігрій любов'ю дитину».

❒ У Запоріжжі відкрилася XIII міжрегіональна спеціалізована виставка будівельних матеріалів і технологій «Домобуд-весна-2008».

(За повідомленнями Укрінформу).

Опозиція і коаліція: у кожного своя правда

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ранкове засідання 4 березня

Ранок у сесійній залі розпочався традиційно з жовто-блакитними кульками із написами «НАТО — ні!». Представники усіх фракцій зайняли свої місця, і у президії з'явився Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк, звернувшись до народних депутатів з такими словами: «Нарешті глава парламенту зміг зайти до сесійної зали».

Арсеній Яценюк поінформував, що керівники фракцій попередньо прийняли рішення, що законодавчий орган працюватиме виключно системно, згідно з Конституцією України, Регламентом Верховної Ради та затвердженим календарним планом. З огляду на це, повідомив він, зараз проводиться засідання лідерів фракцій для підписання тих домовленостей, які було опрацьовано та оприлюднено минулої п'ятниці, 29 лютого. Ідеться про підписання і внесення на розгляд Верховної Ради узгодженої постанови щодо проведення референдуму стосовно НАТО, підписання протоколу взаємопорозуміння та затвердження розкладу засідань парламенту на нинішній пленарний тиждень і пріоритетні питання, які Верховна Рада повинна розглянути першочергово.

СТОР. 2

ПОДІЇ

Депутат опинився під слідством

У Києві затримали депутата Верховної Ради Криму, колишнього гендиректора спортивного клубу «Таврія» Рувіма Аронова. Протягом року він перебував у розшуку. Як повідомляє прес-центр департаменту кримінального розшуку МВС, затриманий був одним із керівників організованого кримінального угруповання «Башмаки», що діяло на півострові в 90-х роках. На його рахунку, за інформацією правоохоронців, понад півсотні вбивств, викрадення людей, інші злочини, скоєні в Криму, Херсоні, Запоріжжі, Харкові та Києві. Аронов, за даними МВС, переховувався в Ізраїлі, а потім, за деякою інформацією, — в Німеччині. Вперше його ім'я з'явилося у міліцейських хроніках 2000 року. Тоді його затримали за звинуваченням у вимаганні, але через кілька днів звільнили, **повідомляє наш кримський власкор Віктор ХОМЕНКО.**

«Вибуховий» процес у Дніпропетровську пішов

Розпочалося слухання кримінальної справи за фактом вибуху газу в житловому будинку на вулиці Мандриківській, 127. Жовтнева райрада надала безкоштовно депутатську залу засідань, оскільки в судовій усі учасники процесу не вміщувалися. За гратами колишні керівники ВАТ «Дніпрогаз»: начальник, перший заступник та головний інженер. Прокуратура області обвинувачує їх у службовій недбалості, що призвела до тяжких наслідків. Якщо провину доведуть, на них чекає від двох до п'яти років ув'язнення. Адвокати підсудних тим часом наполягають, що попереднє слідство проведено не кваліфіковано і провина обвинувачених не доведена, а причини трагедії досі не встановлені. А сторона захисту потерпілих готується до обстоювання моральних збитків. ВАТ «Нафтогаз» — від 100 тисяч до мільйона гривень за кожного загиблого, а винуватці мають сплатити кожному потерпілому від 50 тисяч гривень, **повідомляє наш собкор Михайло СКОРИК.**

Фото Миколи МЯКШИКОВА (Укрінформ).

Підсудні в залі суду.

Троє гірників отримали опіки

Аварія сталася у вівторок на ВАТ «Вугільна компанія «Шахта «Красноармійська-Західна №1» (Донецька обл.). Як повідомили «Голосу України» в прес-службі територіального управління Держгірпромнагляду, о 10 годині 24 хвилини сталася, за попередніми даними, спалах метану. Опіки отримали троє гірників. Потерпілі самостійно вийшли на поверхню і їх госпіталізовано до лікарні. Інших робітників також виведено нагору. На момент підготовки інформації до друку в шахті працювали гірничорятувальники. «Красноармійська-Західна №1» — найбільше підприємство галузі. Торік тут видобули 6,1 мільйона тонн палива, **повідомляє наш донецький власкор Ліна КУЩ.**

НАДЗВИЧАЙНА СИТУАЦІЯ

Калуш завис над прірвою

Прикарпатське місто Калуш — на межі техногенно-екологічної катастрофи. Розробка родовищ калійних солей призвела до утворення підземних порожнин під густозаселеним містом та навколишніми селами Кропивник і Сівка-Калуська. У будь-який момент земна поверхня може просісти. Небезпека загрожує 100 промисловим об'єктам та 1145 житловим будинкам. У зв'язку з цим депутати Івано-Франківської обласної ради звернулися до Президента України, Кабінету Міністрів, Ради національної безпеки і оборони та Міністерства охорони навколишнього природного середовища. Вони просять створити міжгалузеву робочу групу з розробки заходів щодо зменшення рівня небезпеки.

СТОР. 4

Опозиція і коаліція: у кожного своя правда

Коментар Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка

Мною було запропоновано і підготовлено всіма членами робочої групи протокол взаєморозуміння, розклад засідань, проект постанови, який у п'ятницю всі узгодили, обнялися, розійшлися і були готові у понеділок підписувати. Але, напевно, ті події, які мали місце між п'ятницею і понеділком, скоригували позиції певних політичних сил і сьогодні знову виставляють ті чи інші додаткові умови щодо підписання документів. На моє пряме запитання до фракції Партії регіонів, чи готова вона розблокувати роботу парламенту, якщо йдемо голосувати відповідно до регламенту (тобто розглядаємо всі питання порядку денного за погодженим розкладом), була чітка відповідь — ні. Таким чином, зал не буде розблоковано, доки не буде розглянуто постанову по НАТО, яка ніяк не може бути розглянута через те, що не можемо дійти консенсусу.

Йдеться про політичну боротьбу за стінами українського парламенту, а парламент став заручником надзвичайно радикальних політичних поглядів та ідеологій, які присутні у тих чи інших політичних таборах. Як тільки розпочну засідання парламенту, його роботу знову буде заблоковано — це було чітко задекларовано фракцією Партії регіонів. Постанов по НАТО вже є дев'ять. Ходімо в зал і демократично проголосуємо за будь-яку. І хіба зараз питання НАТО найважливіше на порядку денному для України? Хіба це сьогодні турбує державу, яка стоїть перед неймовірною кількістю викликів, як зовнішніх, так і внутрішніх, починаючи з проблеми інфляції і закінчуючи енергетичною безпекою.

Якщо окремі політичні сили не розуміють необхідності зайти в зал і самостійно вирішити долю парламенту, то, на превеликий жаль, доля парламенту через певний період часу, з 13 березня, уже буде в інших руках. Але все-таки сподіваюся, що присутній певний рівень політичної свідомості, і ми самі розберемося.

* * *

О 16-й годині глава парламенту Арсеній Яценюк зайшов до сесійної зали, але парламентська трибуна знову була заблокована регіоналами, і він пленарне засідання не відкрив. Відповідаючи на запитання, чи готова Партія регіонів далі працювати над постановою щодо НАТО, Віктор Янукович запропонував до 10-ї години наступного ранку попрацювати над узгодженою постановою Верховної Ради щодо НАТО, яка врахує компроміси з усіх сторін. А. Яценюк наголосив, що не відкриває засідання парламенту, бо фракція Партії регіонів не готова розблокувати трибуну. «Останній термін — завтра, десята ранку, — сказав глава парламенту. — Працюємо — то працюємо, не працюємо — поставимо великий хрест».

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 4 березня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А. Яценюк запевнив, що всі ці документи готові для підписання. А у керівників фракцій є готовність підписати документи задля розблокування роботи парламенту. Водночас глава парламенту висловив стурбованість, що після відкриття пленарного засідання робота парламенту може бути знову заблокована. Тому, наголосив він, відкриття пленарного засідання відбудеться лише після підписання документів про розблокування, «Протоколу порозуміння», проведення погоджувальної ради з керівниками фракцій і затвердження розкладу засідань. Після цього лідери фракцій знову зібралися на нараду.

О 12-й годині до сесійної зали знов увійшов Арсеній Яценюк і повідомив: лідери фракцій не дійшли згоди щодо тексту постанови стосовно НАТО, але прийняли рішення провести спочатку засідання фракцій у повному складі, потім, о 14-й годині, — погоджувальну раду керівників фракцій і парламентських комітетів, і якщо буде знайдено порозуміння, о 16-й годині може розпочатися пленарне засідання парламенту.

У свою чергу лідери депутатських фракцій на брифінгу переконували кожний у своїй правоті. Лідер фракції «НУ—НС» В'ячеслав Кириленко заявив, що опозиція не готова до компромісу в питанні НАТО і до узгодженого минулої п'ятниці проекту парламентської постанови вносить усе нові й нові зміни. «Погодженого проекту постанови щодо вступу до НАТО на цьому етапі бути не може, але це не повинно бути перешкодою на шляху діяльності всього українського парламенту і прийняття необхідних законодавчих актів», — сказав він. Тому коаліція, за словами В. Кириленка, пропонує розпочати роботу в пленарному режимі, не чекаючи, поки буде знайдено компроміс щодо НАТО, оскільки це питання хвилює не більш як 5 відсотків населення. Коаліція запропонувала розпочати на вечірньому пленарному засіданні розгляд тих питань, які вже давно стоять на порядку денному.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На передньому плані: Микола Деркач, Анатолій Семинога, Ігор Калєтнік під час погоджувальної ради.

Заступник голови фракції БЮТ Микола Томенко у свою чергу запевнив, що БЮТ підтримуватиме будь-який варіант, який дасть змогу розблокувати роботу Верховної Ради і системно працювати. Але категорично проти того, щоб Верховна Рада була «парламентом одноразового використання». Тобто, якщо опозиція хоче повернутися до сесійної зали, проголосувати лише одне питання щодо НАТО, щоб продовжити термін діяльності Верховної Ради, яка не буде дієвою, такий сценарій коаліція не підтримує.

Учора Партія регіонів внесла ще один проект постанови про НАТО, який передбачає обов'язкове проведення всеукраїнського референдуму. Лідер Партії регіонів Віктор Янукович у своїх коментарях був лаконічним і категоричним: якщо парламент не прийме постанову, яка визначає порядок проведення референдуму щодо вступу України до НАТО, регіонали виступлять зі зверненням до українського народу з проблеми НАТО і розпочнуть масові акції протесту. «Ми не допустимо, щоб Україна насильно входила до НАТО», — заявив В. Янукович.

Лідер блоку Володимир Литвин, як зазвичай, демонстрував свою готовність до компромісу, але висловив невдоволення з приводу того, що численні пропозиції блоку задля розблокування роботи парламенту наштовхуються на небажання конкретних дій. А тривале блокування діяльності Верховної Ради, за його словами, засвідчує, що парламент «цинічно використовують як завісу, що прикриває тіньові перемовини з питань перерозподілу влади».

Комуністи, котрі не беруть участь у перемовинах щодо розблокування роботи парламенту і не мають намірів підписувати політичну угоду, продовжували наполягати на терміновому проведенні референдуму щодо НАТО. Лідер КПУ Петро Симоненко заявив, що найближчим часом комуністи звернуться з відкритим листом до Генерального секретаря НАТО, а 28—29 березня мають намір провести в Києві потужну масову акцію проти вступу України до НАТО.

* * *

Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк, підсумовуючи результати погоджувальної ради, заявив, що всі політичні сили виступають за проведення референдуму щодо НАТО, але єдиного проекту рішення немає. Однак за Регламентом і Конституцією парламент повинен працювати згідно з календарним планом. За словами А. Яценюка, є декілька варіантів розвитку подій: внесення і розгляд єдиного проекту постанови щодо НАТО, узгодженого між опозицією і коаліцією, почергове голосування всіх восьми зареєстрованих постанов по НАТО, або ж взагалі зняти з порядку денного питання по НАТО і перенести його розгляд на пізніше, скажімо, після квітневого саміту НАТО в Бухаресті. «Заходити у зал на 10—15 хвилин — це ганьбити український парламентаризм», — сказав Голова Верховної Ради.

Позиції лідерів фракцій залишалися практично незмінні.

Лише Віктор Янукович, коментуючи заяву секретаря РНБО Раїси Богатирьової про готовність Президента розпочати процедуру дострокового розпуску парламенту, заявив: «Ми проти того, щоб розпочиналася процедура дострокових виборів, але якщо це відбудеться і коаліція заявить про неспроможність керувати країною, ми підемо на вибори».

У широкому колі домовитися так і не вдалося. Голови парламентських комітетів залишили засідання погоджувальної ради, а лідери фракцій продовжили радитися.

Юліана ШЕВЧУК.

Сільгосппродукцію реалізовуватимуть на оптових ринках

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

До **Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин** надійшов на розгляд законопроект «Про оптові ринки сільськогосподарської продукції».

За словами авторів законопроекту Сергія Терещука, Івана Кириленка, Михайла Полянчича та Катерини Ващук, проект закону спрямований на оптимізацію маркетингових каналів руху сільськогосподарської продукції від виробника до переробних підприємств та інших споживачів, підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарських товаровиробників. А також створення ефективного ринкового середовища для реалізації сільськогосподарської продукції, формування цін з урахуванням попиту і пропозиції шляхом забезпечення сприятливих умов для створення і розвитку мережі оптових ринків сільськогосподарської продукції.

Створення системи таких ринків із розрахунку хоча б одного на область дасть змогу вивести 20—30 відсотків сільськогосподарської продукції, вирощеної дрібно- і середньотоварними господарствами, з тіньового на прозорий ринок, забезпечить відкриті торги між виробниками та їхніми споживачами і формування справедливих до обох сторін цін, переконані народні депутати.

Крім того, значне місце у проекті відведено державній політиці підтримки ринків у процесі їх становлення та діяльності, а також регулюванні і нагляду за їх діяльністю. Державна політика, зокрема, здійснюватиметься за допомогою розробки та затвердження програми розвитку мережі оптових ринків, що затверджуватиметься Кабінетом Міністрів, контролю за реалізацією заходів щодо їх створення та функціонування.

За повідомленнями інформаційного управління Верховної Ради.

Вимоги депутатської фракції «Блок Литвина»

про припинення використання Верховної Ради як знаряддя у політичних розбірках української влади

Тривале безглузде блокування діяльності Верховної Ради України все більш виразно засвідчує: депутатський корпус цинічно використовують як завісу, що прикриває тіньові перемовини та тіньові узгодження з питань перерозподілу влади. Таким чином, реалізується план доведення обстановки в країні до повного абсурду.

Численні пропозиції фракції «Блок Литвина» для знаходження порозуміння і розблокування роботи Верховної Ради наштовхуються на небажання будь-яких конкретних дій. Більше того, викликають політичні ревнощі.

У зв'язку з цим ми категорично вимагаємо розпочати засідання Верховної Ради України без будь-яких умов, а лише на основі Конституції України та Регламенту Верховної Ради України.

Вимагаємо від Голови Верховної Ради безумовного виконання своїх обов'язків відповідно до статей 88 Конституції України та 73 Регламенту Верховної Ради України.

Зважаючи на те, що задекларованим приводом блокування Верховної Ради є проблема взаємин України з НАТО, а також на відсутність погодженого рішення з цього питання, вимагаємо зняти цю проблему шляхом розгляду всіх зареєстрованих проектів постанов з обов'язковим особистим голосуванням кожного народного депутата.

Вважаємо, що прийняття чи неприйняття жодного з рішень не повинно бути підставою для чергового блокування Верховної Ради.

Подальша бездіяльність Верховної Ради, особливо і над усе з огляду на необхідність невідкладного та дієвого реагування законодавців на кричущі соціальні проблеми, які все більше обсідають людей, межуватиме зі злочином перед українським народом.

Прийнято на засіданні фракції 3 березня 2008 року.

Стимулювання підприємництва допоможе місцевим громадам зміцнити фінансову базу

САМОВРЯДУВАННЯ

«Значення малого бізнесу в створенні робочих місць та наповненні місцевих бюджетів. Роль органів місцевого самоврядування в стабілізації ринку праці» — такою була тема загальних зборів асоціації «Ради Чернігівщини».

Відвідавши селище Михайло-Коцюбинське, учасники зібрання ознайомилися з роботою малих підприємств, що утворилися на основі майна колишньої сільгосптехніки і тепер виробляють меблі, столярні та полімерні вироби, черепицю, тротуарну плитку, паливні гранули з деревини. В іншому селищі — Седнів — голови райрад, міські голови відвідали місцеве підприємство «Левона-С», яке успішно реалізує інвестиційний проект на суму майже 960 тисяч доларів «Виробництво крохмалю і крохмалепродуктів із картоплі та пшениці». Приїхали члени асоціації і в Андріївку. Андріївська сільська рада спільно з підприємцями активно розвиває сільський туризм, сприяє у створенні медичного реабілітаційного центру тощо.

Як наголосив під час зборів асоціації заступник голови обласної ради Олег Обушний, подібний досвід співпраці органів місцевого самоврядування з бізнес-структурами є перспективним джерелом розвитку. Він зазначив, що з метою досягнення позитивних результатів на цьому важливому напрямі передусім потрібно: збільшити обсяги асигнувань з місцевих бюджетів на фінансування регіональних програм розвитку малого підприємництва; розширити інфраструктуру підтримки бізнесу, спростити доступ підприємців до інформаційного простору; залучати до підприємницької діяльності широке коло сільського населення, представників малозахищених верств (жінок, молодь, інвалідів), популяризувати серед селян пріоритетні види підприємницької діяльності.

Водночас учасники асоціації прийняли звернення до Голови Верховної Ради України Арсенія Яценюка щодо відкликання проектів законів про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про місцеві державні адміністрації», оскільки вони не сприяють ефективній діяльності органів місцевого самоврядування в нашій державі.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Понад 13 мільйонів євро зможуть використати прикарпатці, щоб покращити життя

На Прикарпатті стартував спільний проект ЄС та Програми розвитку ООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Його мета — допомогти громадам сіл, селищ і малих міст вирішити проблеми охорони здоров'я, енергетики, навколишнього середовища, комунального водопостачання, транспорту тощо. Бюджет проекту становить 13,3 мільйона євро.

Тим часом розпочато конкурс з відбору восьми районів для участі у проекті. Громади районів-переможців зможуть на умовах співфінансування реалізувати свої ініціативи щодо поліпшення життя, якщо оформлять їх у міні-проекти. Першим кроком до реалізації проекту стало підписання тристоронньої угоди про партнерство між Івано-Франківською обласною радою, облдержадміністрацією і Програмою розвитку ООН в Україні.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

97 відсотків ПП завищують торгову надбавку

Державна інспекція з контролю за цінами з початку року провела перевірку 32 суб'єктів господарювання, котрі продають урозріб продукти харчування. Порушення були виявлені в 31 випадку (96,9 відсотка). Основний вид порушень — завищення граничного рівня торгової надбавки. Так, на молоко надбавка коливається в межах від 10,5 до 21,2 відсотка; борошно — від 20,8 до 30,6; крупи — від 12,6 до 22 відсотків, замість 10. Завищення торгової надбавки виявлено також на сир кисломолочний, хліб, масло вершкове, ковбасні вироби, соняшникову олію. Основними порушниками, як пояснюють в інспекції, є приватні підприємці. Саме їхні дії дестабілізують цінову ситуацію на продовольчому ринку області.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

ФОТОФАКТ

На території Новоросійсько-Київського орденоносного полку Президента України відбулися збір майбутніх призовників та вручення їм приписних посвідчень.

На знімку: допризовник Віталій Стрешенков (праворуч).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У лютому 2008 року «Голос України» опублікував такі закони:

1 лютого, №20

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб», №116-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про спрощення оформлення віз», №117-VI.

23 лютого, №36

Закон України «Про чисельність Збройних Сил України на 2008 рік», №125-VI.

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

На голодний шлунок перестають вірити солодким словам

Хоча в Запорізькій області зареєстровано 131 організацію політичних партій, вдалих гравців серед них можна перелічити на пальцях, що засвідчили позачергові вибори до Верховної Ради

Ідеологією і не пахне

Серед тих, хто опинився «на коні», — регіональне відділення Партії регіонів, обласні організації Компартії України, ВО «Батьківщина», партії «Реформи і порядок», «Народний союз «Наша Україна» та Народної партії, котрі мають своїх представників у новому складі парламенту. Вони ж, за винятком «реформаторів», широко представлені і в обласній та місцевих радах, хоча в органах самоврядування присутні також окремі представники СДПУ(о), ПСПУ, партій «Віче», «Жінки за майбутнє» та «Русь». Вплив останніх на події, які відбуваються в сесійних залах, незначний. За безроздільного панування в радах регіоналів кожне рішення продиктоване виключно їхньою волею. Хоча, якщо подивитися правді у вічі, ідеологією тут і не пахне — всі змагаються за кошти під ту чи іншу програми та лобіюють доступ до них.

Ще однією актуальною темою на сесіях обласної ради стала боротьба за надра, адже в регіоні починають освоювати родовища залізної руди та інших цінних мінералів. У кожному разі для депресивних сільських територій, таких, як Приазовський і Оріхівський райони, це дає шанс вирватися із нескінченних бюджетних злиднів. А от за Корсаківське залізорудне родовище в Приморському районі розгорілася справжня війна, в якій замішані й регіонали, і «нашоукраїнці». Вся біда в тому, що на маленькому клаптику приморської землі схрестилися економічні інтереси господарів «Запоріжсталі», Маріупольського металургійного комбінату імені Ілліча та маленької фірми з Кривого Рогу, за якою, кажуть, стоїть один із найбагатших людей країни.

Лівий фланг об'єднується

У той час, як фаворити виборчих перегонів очікували рішень своїх центральних органів, помітно активізувалися комуністи. Адже слідом за роковинами Жовтня настають чергові дати — утворення СРСР, смерті Леніна, а там — і день Радянської Армії. Але цього разу сплеск «червоного фронту» стимулювала сама виконавча влада, котра за підтримки обласних організацій партій правого спрямування — НРУ, КУН, ВО «Свобода» — організувала широке відзначення 75-х роковин Голодомору і політичних репресій в Україні. Багато хто підтримав ці акції, однак вказівка із центру щодо перейменування населених пунктів і демонтажу пам'ятників діячам Комуністичної партії викликала зворотну реакцію. Яскравий приклад того — масові протести в Пологівському районі, мешканці якого категорично виступили проти чергового занесення в списки «ворогів народу» їхнього земляка Власа Чубаря. І, хоча тодішній голова облдержадміністрації Євген Червоненко пообіцяв більше «не боротися з пам'ятниками», йому ледь не висловили недовіру на сесії обласної ради. Від цієї неприємності врятували регіонали, котрі в останню мить передумали і не підтримали комуністів.

Ще однією помітною подією кінця минулого року стало проведення «круглого столу» на тему: «Про стан та перспективи лівого руху в Запорізькій області». В його засіданні, крім комуністів, політологів та профспілкових лідерів, узяли участь представники обласних організацій СПУ, СДПУ(о), ПСПУ, «Союзу» та ряду інших маловідомих партій. По суті, це була перша спроба за часів незалежності налагодити взаємодію політичних сил лівого спектра.

Той — будує, той — руйнує...

Щойно сонце повернуло на весну, в життєдатних партійних організаціях розпочалися звіти і вибори. Наприкінці січня пройшли обласні конференції СПУ, ВО «Батьківщина» та НРУ. В зв'язку з оголошенням позачергових виборів міського голови Бердянська після того, як Валерій Баранов став народним депутатом України, тамтешня організація Партії регіонів скликала конференцію й висунула на цю посаду свого кандидата. Інші політичні сили регіону до негайних дій виявилися не готовими. І взагалі на той час вони не виявляли помітної активності, а деякі й зовсім позакривали свої офіси та громадські приймальні. А в обласній організації ПСПУ стався розкол, і вона взагалі припинила своє існування. За рішенням центрального органу всі її члени, в тому числі й депутати, набули статусу позапартійних. Однак на громадськість це не справило жодного враження, бо більшість запоріжців такої втрати просто не помітила. Як то кажуть, мавр зробив свою справу і тепер може піти. Адже популярність СПУ, за якою тінню ходять прогресивні соціалісти, впала до катастрофічного рівня, і на минулих парламентських виборах ця партія набрала по області лише 2,26 відсотка голосів виборців. А рейтинг ПСПУ на Запоріжжі скотився до 1,7 відсотка, хоча на виборах 2006 року був майже у чотири рази вищий.

Ще один «сюрприз», але вже в лютому, піднесли регіонали з Кам'янсько-Дніпровського району, які через внутрішні чвари скликали одразу дві партійні конференції й обрали два склади керівних партійних органів. Хоч як намагалося обласне партійне керівництво примирити конфліктуючі сторони, вони розійшлися, «як у морі кораблі».

Нагадали про себе й «нашоукраїнці». Вслід за союзниками із ВО «Батьківщина» вони висунули кандидата на посаду міського голови Бердянська, а потім провели звітно-виборну конференцію Запорізької міської організації. Крім організаційних і кадрових питань, на ній розглянули програму розбудови системи приймалень помічників народних депутатів України. Це потрібно для поширення впливу та покращення іміджу партії в місті, де вона не дуже популярна. А першим відкрив громадську приймальню народний депутат України, керівник обласної організації партії «Реформи і порядок» Сергій Соболєв.

Усі хочуть бути популярними

Після зимового затишшя політики знову «пішли в народ». Якщо бердянці вже перебувають на гребені передвиборної хвилі, то мелітопольці лише пробують її здійняти. Представники міських осередків СПУ, БЮТу і громадської організації «Теплий дім» провели прес-конференцію, на якій розповіли про збирання підписів за відставку міського голови Дмитра Сичова. А через кілька днів потому комуністи організували в Мелітополі мітинг під гаслами «Защитим правду истории!», «НАТО — стоп!», «Даешь референдум!» До ініціаторів приєдналися соціалісти та громадські організації жінок і радянських офіцерів. І хоча мітинг зібрав сотню з лишком людей, сама ідея зближення з Північноатлантичним альянсом на Запоріжжі дуже непопулярна.

Масла у вогонь підлили й ініційовані регіоналами громадські слухання «Стан та перспективи розвитку місцевого самоврядування», на яких депутати від усього спектра представлених в обласній та місцевих радах партій одностайно висловилися проти внесених Президентом на розгляд Верховної Ради законопроектів, котрі звужують конституційні засади функціонування системи та органів місцевого самоврядування і не вписуються в основні положення Європейської хартії. Підтримати підтримали, а от до Сєвєродонецька не поїхали...

Нині громадська думка нагадує величезний казан, в якому одночасно кожна політична сила намагається зварити свою страву. Що з того виходить, засвідчили результати соціологічного опитування, проведеного в січні Центром політичних та економічних досліджень «Київ — XXI століття». За словами фахівців, нині потрапити до Верховної Ради мають шанс ті само політичні сили, котрі набрали в регіоні найбільшу кількість голосів на останніх виборах. Найвпливовіші серед них — Партія регіонів (53 відсотки респондентів) і БЮТ (16,1 відсотка). Загалом в області спостерігається тенденція до зростання рейтингу БЮТу, але прихильність до нього електорату залежатиме від подальшої економічної ситуації в Україні. Тож політикам варто про це не забувати, бо на голодний шлунок навіть солодким словам перестають вірити.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Понад півмільйона абітурієнтів країни зареєструвалися для участі в цьогорічному незалежному зовнішньому тестуванні *(Укрінформ)*

Львівські ЖЕКи почали укладати з мешканцями індивідуальні угоди, що передбачають вибір тих чи інших послуг *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Після п'ятнадцятирічного ремонту відкрили культурний центр

В Артемівську після капітальної реконструкції відкрито міський Центр культури і дозвілля. Цікаво, що у 1930 році тут діяв перший Донецький український робітничо-селянський пересувний театр імені Артема. А з 2003 року у ньому тривала реконструкція. За сприяння народного депутата України Андрія Клюєва протягом п'яти років вдалося з держбюджету одержати на це 13,5 мільйона гривень. «Відкриття міського Центру культури і дозвілля — свято для всієї громади, — відзначив міський голова Олексій Рева». Гостей на святі вітали ансамбль скрипалів місцевого музучилища, артисти донецьких театру опери та балету, українського муздрамтеатру, інші творчі колективи.

Ліна КУЩ.

ЧЕРНІГІВ

Вбито керівника комунального підприємства

На дачі в селі Улянівка вбито 67-річного директора комунального підприємства «Чернігівбудінвест» Володимира Бондаренка. До цього він чимало років обіймав відповідальні посади в облвиконкомі та облдержадміністрації. На останній посаді пропрацював менше місяця. Правоохоронці з'ясували деякі деталі вбивства. Близько 19-ї години В. Бондаренко вийшов на двір замкнути господарські приміщення, а в цей час до помешкання увірвався невідомий і напав ззаду на дружину господаря. Він її повалив на підлогу і зв'язав. Після цього обшукав дачу, забрав сумочку та барсетку господарів, ключі від квартири. А коли жінка вивільнилася від пут, поблизу дачі виявила труп чоловіка. Згодом з'ясувалось, що вбивці побували й на квартирі керівника «Чернігівбудінвесту», де забрали велику суму грошей і коштовності.

Сергій ПАВЛЕНКО.

МИКОЛАЇВ

Для збирання пластикових пляшок поставлять спеціальні контейнери

Незабаром у місті з'являться 250 спеціальних контейнерів для збирання РЕТ-пляшок. Таке рішення ухвалили депутати міської ради на черговому пленарному засіданні сесії. Після дали згоду ЗАТ «Кіровоградекологія»-«Інгул-Еко» на встановлення в Миколаєві спеціальних контейнерів для збирання цієї тари. Місця їхнього встановлення погодять з житлово-експлуатаційними підприємствами. Відповідний договір між міським департаментом ЖКГ і фірмою-встановником підпишуть найближчим часом. Як стало відомо, встановлення контейнерів обійдеться кіровоградській фірмі в 300 тисяч доларів.

Олена ІВАШКО.

Калуш завис над прірвою

НАДЗВИЧАЙНА СИТУАЦІЯ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— На території Калуша розташоване підприємство «Калійний завод» ВАТ «Оріана». У зоні дії його промислових виробництв — три відпрацьовані рудники, Домбровський кар'єр, два відвали засолених грунтів, два хвостосховища та шламонакопичувач, — розповідає перший заступник начальника державного управління охорони навколишнього природного середовища в області, депутат облради Василь Головчак. — Найзагрозливіша ситуація на хвостосховищі № 2, де нагромадилося 9,8 млн. куб. м розсолів. Під час опадів рівень їх стрімко піднімається і в окремих місцях лише 40—50 сантиметрів відділяють його від гребеня дамби (за допустимої норми 1,5 м). Прогресує також просочування розсолів крізь товщу дамби і потрапляння їх у річку Сівку — притоку Дністра. Вміст солей у гирлі Сівки вже більш ніж удвічі перевищує гранично допустимі концентрації. Якщо, не дай Боже, дамба хвостосховища не витримає і гіпсоглинистая пульпа рине на навколишні території, це може призвести до руйнування прилеглих промислових об'єктів — залізничної станції ЗАТ «Лукор», підприємств «Вінісін», «Синтра» та інших, а також забруднення річки Дністер.

Біда загрожує і з боку Домбровського кар'єру ВАТ «Оріана». У відпрацьованій південній дільниці його назбиралося 5,8 млн. куб. м розсолів. Соляні поклади під дією атмосферних опадів розчиняються і відбувається самозатоплення кар'єру. Раніше розсоли утилізували шляхом закачування їх у підземні виробки шахти «Ново-Голинь». Але нині концентрація розсолів зменшилася і тепер їх неможливо використовувати для цих цілей. А зупинка закачування веде до провалів земної поверхні, на якій розташовані житлові та промислові об'єкти. Не краща ситуація і на північній ділянці кар'єру, від якої до річки Сівки якихось 50—60 метрів. Швидке розчинення соляних пластів і утворення карстових провальних воронок, які просуваються в бік річки, найближчим часом може призвести до затоплення кар'єру водами Сівки та безповоротної втрати 32 млн. тонн запасів калійних солей.

А загалом навколо проммайданчика калійного заводу вже забруднено розсолами великої концентрації (300 г солі на 1 л води) 900 гектарів грунтів. За словами директора підприємства Ігоря Корчинського, якщо так піде далі, то до середини літа розсоли доберуться до водозабору міста Калуша.

Зауважимо, що Кабмін уже брався вирішити калуську ситуацію. У 2002 році була розроблена спеціальна програма, затверджено план заходів. Однак через значне недофінансування і програма, і план не виконуються.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Колаж **Олексія КУСТОВСЬКОГО.**

З боржниками розмова коротка

Удруге залишилися без тепла мешканці більш як десяти будинків, переважно гуртожитків, у Тернополі. Їх обслуговує котельня ВАТ «Текстерно». Товариство заборгувало газовикам сотні тисяч гривень. У свою чергу, борги утворилися через несвоєчасну оплату мешканців. Уперше їх позбавили послуг 19 лютого. Після того, як боржники клялися, що сплатять, котельня запрацювала. Та через три дні знову припинила подачу тепла, бо у сплаті настало затишшя. Мешканців цих будинків обіцяють залишити ще й без світла. «Тернопільськтеплокомуненерго» влаштувало показове (за участю журналістів) від'єднання від своїх послуг і опису майна власників п'ятнадцяти квартир, які мають по кілька тисяч гривень боргу, **інформує наш тернопільський власкор** Любов ЛЕВИЦЬКА.

Різав газову трубу — ледь не вибухнув будинок

У багатоквартирному будинку в центрі Луцька через витік газу ледь не стався вибух. Коли працівники аварійної служби «Волиньгазу» прибули за викликом на місце події, ще в під'їзді їх зустрів переляканий чоловік. Як з'ясувалося, саме він спричинив надзвичайну ситуацію. Коли спеціалісти зайшли до квартири, то жахнулися. З підлоги виглядало коліно газової труби з двома надрізами. З'ясувалося, що Георгій Є. вирішив самовільно переобладнати газопостачання квартири. Йому не сподобалось коліно труби на кухні, яке він вирішив викинути. Думаючи, що це труба водогону, перекрив воду і почав болгаркою перерізати її. Лише тоді, коли зробив у ній два глибокі надрізи, почув, як з труби під тиском виривається газ. Зрозумівши, в чому річ, швидко відкрив кватирку і викликав службу 04.

Як розповів начальник Луцького району газопостачання Ігор Бабій, самовільне втручання в роботу газової мережі могло спричинити пожежу і навіть вибух, який залишив би без житла більше десяти сімей.

— Прикро, але ми не маємо права покарати винуватця НП, — зазначив Ігор Бабій. — Щоправда, горе-господарю доведеться замовляти всю документацію на газопостачання квартири. Того ж дня газ до будинку знову було підключено. А ось Георгію Є. доведеться почекати.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Колишнім шахтарям гарантують роботу

У вугледобувних регіонах Луганщини торік за цільовою програмою для працевлаштування незайнятого населення створено майже 480 робочих місць. Особливістю цієї програми стало те, що працевлаштуванню підлягали не лише гірники, а й усі безробітні вугільних регіонів, які перебували на обліку в службі зайнятості. Для цього з держбюджету виділено 37,7 млн. гривень. За підсумками проведеного конкурсу бізнес-планів визначено сім підприємств, що одержали право на участь у програмі працевлаштування. Серед них були підприємства не лише вугільної галузі, а й агропромислового комплексу. Уперше в рамках цільової програми її учасники ухвалили рішення про вкладення власних коштів у створення нових робочих місць. Додатково цього року їх з'явиться ще 250, **повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА.**

Повернулися щасливі, здорові й... героями

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Учора в конференц-залі Міністерства освіти і науки України відбулася урочиста зустріч із зимівниками 12-ї антарктичної експедиції, які повернулися з Антарктики. На прес-конференції з цього приводу, яку вів заступник міністра освіти і науки Максим Стріха, начальник станції Віктор Тарасов **(на знімку)** коротко розповів про особливості наукової вахти, проведеної ними, виконання завдання державної програми досліджень України в Антарктиці та III Міжнародного полярного року. Наголошувалося: важливим є те, що, крім проведення важливих досліджень, всі повернулися живі й здорові. Ще раз акцентувалася увага на науково-технічних можливостях України, яка входить в світову двадцятку держав—дослідниць Антарктики. Про важливість наукових досліджень, які проводить Україна на цьому далекому континенті, свідчать і явища, пов'язані зі зміною клімату. Якщо раніше в ці дні, коли там починається зима, йшов сніг, то зараз — зимівників проводжав дощ, чого раніше не спостерігалося. Учасники експедиції відповіли на численні запитання журналістів і запевнили, що вони готові вкотре відбути в Антарктику. До речі, з 14 зимівників, які повернулися, — шестеро там були вже вдруге.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

«Газпром» нервує: вентиль прикручують, а українці в ноги не падають

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Офіційний представник «Газпрому» Сергій Купріянов — промовець російської «психатаки» — в ефірі одного з російських телеканалів підкреслив, що експортні поставки російського газу в Європу через територію України поки що здійснюються в повному обсязі. Він також повідомив, що, незважаючи на розпочаті в понеділок «Газпромом» заходи, тобто скорочення поставок газу в Україну на 25 відсотків, ситуація станом на 10-ту ранку вівторка не змінилася. «Минула доба, як «Газпром» скоротив поставки на чверть, українська сторона переговори не поновила, глава «Нафтогазу» до Москви не приїхав», — сказав Купріянов.

Київ тримає театральну паузу, вважають у Москві. Аж ніяк. Протистояння нині нагадує гру в шахи, в якій кожний гравець має право подумати над черговим ходом. Ну а постановками вистав, швидше за все, займаються в Кремлі. Відповідно до першої угоди від 14 лютого, яку відмовилися підписувати в Києві, «Газпром» хоче за зміну газової схеми занадто багато: і непідвищення ціни на транзит, і доступ на внутрішній ринок.

Новий проект угоди за схемою поставок газу в Україну, що його передали НАК «Нафтогаз України» від «Газпрому» 3 березня, включає вимогу до 1 квітня розплатитися за всіми боргами за газ, поставлений в 2008 році. Якщо ж грошей у «Нафтогазу» немає, то він має підписати договір з «Укргазенерго» (СП «Нафтогазу» і «Росукренерго») про переуступлення прав вимоги плати за транзит газу українською територією в Європу. Тобто плата за транзит може йти в рахунок боргу за поставлений газ...

Про це зазначають джерела, близькі до «Нафтогазу» і «Газпрому», розкриваючи головні нововведення порівняно з версією тієї самої угоди від 14 лютого.

На думку експертів, одержати борг з «Укргазенерго» «Газпрому» простіше, ніж з «Нафтогазу», але концерн міг би провести взаємозалік і з «Нафтогазом» напряму. Але, мабуть, є й інша мета — дати можливість заробити трейдеру, де є частка «Росукренерго», перед тим як останнє буде ліквідовано.

І ще цікава деталь. Всі обмеження поставок «Газпромом» стосуються винятково НАК «Нафтогаз України» і в жодному разі ЗАТ «Укргазенерго», у якого є прямі зобов'язання перед промисловими підприємствами країни. І у разі невиконання своїх зобов'язань він за це відповідатиме. Чи встигне?

Яна СТАДІЛЬНА.

ФОТОФАКТ

У Будинку народних зборів Пекіна відкрилася перша сесія Всекитайського комітету Народної політичної консультативної ради Китаю (НПКРК) 11-го скликання. НПКРК — це дорадчий орган при керівництві КНР, у який входять представники комуністичної і ще восьми партій Китаю, громадських організацій, ділових кіл, діаспор за кордоном, громадські діячі.

Фото Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

Вінничанка звинувачує трьох міліціонерів у зґвалтуванні

Валентину Новицьку із села Біликівці Жмеринського району згвалтували троє міліціонерів: М. Ж., В. Ш., та В. М. Про це повідомив на прес-конференції адвокат жінки Ігор Борисович. За його словами, Валентина від одного з них народила доньку. Розслідування справи триває вже 7 місяців. Поки що результатів немає. Жінку не визнали потерпілою. Всі троє правоохоронців досі працюють у міліції. На експертизу ДНК вони погодилися їхати лише до Київського міського бюро судово-медичної експертизи. Там аналізи не підтвердили біологічне батьківство жодного з них. Від послуг незалежних експертів вони відмовилися. Крім того, міліціонери постійно погрожують Валентині. Разом із донькою вона змушена переховуватись.

Присутня на прес-конференції мати Валентини Людмила Просцевич зазначила, що дані експертизи сфальсифіковані. Міліціонери не подавали до суду. Якщо вони не винні, то обов'язково вже звернулися б туди. Тому я наполягатиму на проведенні повторної експертизи. У прокуратурі дозволили лише ознайомитися з ними. На руки не дають. Переконана: це робиться, щоб ми не могли оскаржувати їх у суді» — сказала вона.

З цього приводу Людмила Просцевич вже звернулася з заявою до Генпрокуратури та до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Ніни Карпачової. Також жінка ініціює проведення незалежної експертизи із залученням міжнародних експертів. Останнє слово — за слідчими органами, які мають підтвердити чи спростувати факт згвалтування.

Олександр ПЕКНИЙ.

Якісь послуги є — ну й добре

Про це стало відомо вчора під час оприлюднення результатів спільного проекту ЄС та ПРООН «Спільнота споживачів та громадські об'єднання». Останні у грудні минулого та у січні цього року провели пілотне в Україні дослідження «Задоволеність українських споживачів». Серед опитаних — люди зі 102 міст країни віком від 18 до 79 років. Кожному було запропоновано відповісти на 35 питань, що стосувалися якості обслуговування у найважливіших сферах життя.

Цього разу під лупу дослідження потрапило п'ять секторів: банки, що обслуговують фізичних осіб, мобільний зв'язок, добровільне страхування, супермаркети та громадський міжміський транспорт. Як виявилося, лідером із задоволення потреб громадян є мобільний зв'язок. Мовляв, тільки п'ять відсотків респондентів мали скарги до своїх операторів. А ось найгірший показник задоволеності у пасажирів міжміського транспорту. Зокрема, двадцять відсотків залишилися не задоволені тими послугами, що були їм запропоновані. Найбільше проблем, як стало відомо у ході опитування, пасажирам спричиняють випадки втрати багажу, проблеми з квитками та непрофесійність водіїв. А середній по країні показник задоволеності споживача напрочуд високий — 72 відсотки. Це у той час, як у більшості розвинутих держав він не перевищує 65 відсотків. Утім, переконаний Денис Полтавець, член спільного проекту ЄС та ПРООН, радіти тут немає чому: «Показник задоволеності напряму залежить від такого поняття, як «рівень очікуваності». Те, що для нас вважається нормою, у розвинутих країнах взагалі не котується. І що більше українець дізнається про те, як саме має бути, то більша стає їх «очікуваність», а отже, і рівень їх задоволеності спадає».

Однак найбільше занепокоєння у організаторів опитування викликав той факт, що українці не користуються у повній мірі своїми правами.

Щоб змінити цю ситуацію та донести корисну інформацію до вітчизняних споживачів, було створено Інтернет-портал споживача. А відтепер доступ до нього можливий і з ваших мобільних телефонів. Там — основні правові засади, інформація про виробників та складові продукції. А головне — чітко прописано, що треба робити, коли вам продали неякісний товар.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

У Києві обирали кращих танцюристів

Цими вихідними в київському Палаці спорту відбулися 18-ті міжнародні змагання зі спортивного танцю «Парад надій-2008». Продемонструвати свою майстерність і неперевершене вбрання до столиці з'їхалось 1076 пар із України, Росії, Молдови, Білорусі та Ізраїлю.

Програма складалася з трьох частин — глядачі стежили за перипетіями відкритого чемпіонату Києва, чемпіонату України. Цікавинкою стали змагання на кубок «ФОКСТРОТу». До речі, холдинг уже третій рік поспіль є генеральним партнером турніру.

— «ФОКСТРОТ» — це яскравий, енергійний бізнес, як і назва європейського танцю в нашому бренді, — зазначив співзасновник ГК «ФОКСТРОТ» Геннадій Виходцев. — Наш бізнес розвивається під девізом: «Нова якість життя» і несе комфорт не тільки в будинки людей, а й у їхні душі. Тому наша участь у розвитку спортивного танцю в Україні не випадкова.

Тацювальний марафон тривав з ранку до вечора. За медалі боролися в трьох вікових категоріях: малята, молодь і дорослі. А призери серед професіоналів дотанцювалися до... чемпіонатів світу і Європи.

Фото Володимира ПОНОМАРЕНКА.

СВІТ КОРОТКО

НІМЕЧЧИНА—ФРАНЦІЯ

З'явиться новий союз

Канцлер Німеччини Ангела Меркель і президент Франції Ніколя Саркозі домовилися про створення Середземноморського союзу, відкритого також для всіх 27 членів ЄС. Проект спрямовано на об'єднання декількох середземноморських країн, у тому числі Алжиру, Тунісу і Марокко. До союзу також може ввійти Туреччина. За словами Саркозі, 13—14 липня в Парижі відбудеться саміт глав держав і урядів Середземноморського регіону, на якому і буде засновано цей союз.

ЕКВАДОР—КОЛУМБІЯ

Розірвали дипломатичні відносини

МЗС Еквадору заявило, що розриває дипломатичні зв'язки з Колумбією. Причина рішення — вторгнення колумбійських військ на територію країни в ході операції проти повстанців з угруповання «Збройні революційні сили Колумбії». У свою чергу, Венесуела висилає посла Колумбії. В заяві Міністерства закордонних справ Венесуели йдеться про те, що висилання здійснюється «для захисту суверенітету країни і гідності венесуельського народу».

БЛИЗЬКИЙ СХІД

Держсекретар поїде з візитами

Учора держсекретар США Кондоліза Райс почала поїздку Близьким Сходом.

У столиці Єгипту Каїрі вона зустрілася з президентом Хосні Мубараком, де закликала Ізраїль і палестинців до якнайшвидшого поновлення мирних переговорів. Керівництво Палестинської автономії перервало контакти з Ізраїлем на знак протесту проти воєнної операції в секторі Газа, проведеної ізраїльською армією минулого тижня. Держсекретар США, однак, висловила надію, що сторони ще можуть досягти згоди. Райс відвідає також Ізраїль і палестинські території.

РОСІЯ

Обвалився аналог «МММ»

Більше ста тисяч вкладників в інвестиційний проект «Бізнес-клуб «Рубін» компанії «Сан», зареєстрованої в Санкт-Петербурзі, не можуть повернути свої гроші. Це перша фінансова піраміда, що обвалилася в Росії в XXI столітті. Збитки оцінюють в десятки мільярдів карбованців, але точна сума поки що невідома. Протягом кількох місяців «Рубін» залучав кошти росіян під 25—50 відсотків річних. Однак з 18 лютого керівники компанії «Сан» не з'являються в офісі. Крім того, сам офіс опечатано.

ПАКИСТАН

У коледжі сталася серія вибухів

У східному пакистанському місті Лахор учора сталася серія вибухів, у результаті чого загинули п'ять і поранені сім осіб. Три вибухи прогриміли в приміщенні Військово-морського коледжу, після чого почалася сильна пожежа. Причини вибухів поки що невідомі.

Ігор ШАРОВ: «Українська система збирання й опрацювання інформації про мігрантів надто застаріла й неефективна» *(Укрінформ)*

Мітинг, присвячений 130–й річниці звільнення Болгарії від османського ярма, відбувся в Ізмаїлі на Одещині *(Укрінформ)*

СПОРТ

СУМИ

Вітання, квіти і шана

Блискуче виступили на цьогорічних чемпіонатах світу і Європи з біатлону сумчанки Оксана Яковлєва та сестри–близнюки Вікторія та Валентина Семеренко, які на трьох заволювали сім золотих і срібних медалей.

З цим феноменальним досягненням на традиційній зустрічі зі спортсменами біатлоністок привітав голова Сумської облдержадміністрації Павло Качур. Чільник області побажав дівчатам успіхів, нових спортивних досягнень і світового визнання, а також вручив «іменинницям» подяки, квіти та грошові винагороди. Відзначено тренера заслужених майстрів спорту сестер Семеренко — Світлану Байду, а також легкоатлетку Тетяну Головченко, борця Світлану Саєнко, які отримали олімпійські ліцензії і разом з іншими спортсменами захищатимуть честь України на Олімпійських іграх у Пекіні.

Під час спілкування зі спортсменами та їхніми тренерами голова ОДА пообіцяв допомогти їм у вирішенні нагальних, зокрема квартирних, проблем.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сьомін засмучений

Футбол. Тренер київського Динамо Юрій Сьомін засмучений, бо влітку йому доведеться розлучитися з капітаном команди 33-річним Сергієм Ребровим, котрий підписав дворічний контракт із казанським «Рубіном».

— Ребров — це символ «Динамо», невід'ємна частка славної історії київського клубу, — сказав Юрій Павлович. — Він виграв з динамівцями все, що тільки можна, був учнем Лобановського. Безперечно, Сергій міг би ще довго служити команді, допомогти становленню молоді.

У Сьоміна немає жодних претензій до Реброва і як професіонала, і як людини. Та футболіст має право обирати свій подальший шлях. Тим більше, що президент клубу Ігор Суркіс пообіцяв йому, що дозволить перейти до іншого колективу, де його влаштують умови.

Утім, Ребров поїде до Казані не завтра. До кінця чемпіонату (ще три місяці) він гратиме за «Динамо» (Київ). Нагадаємо, що саме в «Рубіні» починалася кар'єра ще одного легендарного динамівського капітана, незабутнього Віктора Колотова.

Колектив редакції «Голосу України» висловлює щире співчуття власному кореспонденту газети по Чернівецькій області Сулимі Сергію Богдановичу з приводу тяжкої втрати — смерті батька **Богдана Онуфрієвича.**

«Генерал» відмете усе зайве...

За життя його нерідко називали Георгієм Побідоносцем. Після так званого самогубства, у котре не вірять ані рідні, ані колеги, Георгій Кирпа залишається на висоті — попри гори словесного сміття, котрим оточене його ім'я. Врешті вщухнуть суперечки про те, чи варто вшановувати «кучміста». На терезах історії і пам'яті залишаться матеріалізовані й одухотворені плоди «генерала сталевих магістралей»: вокзали, дороги, соціальні об'єкти і програми. Їх пам'ятають, ними послуговуються, вони нікуди не поділися — дарма, що після відходу останнього професіонала портфель керівника галузі раз у раз передають із міркувань революційної або ж партійної доцільності. Результати — також навіч...

Мене понад усе бентежить дрібнослів'я деяких колег. Оперуючи віртуальними джерелами інформації, вони врядигоди проголошують свої вердикти щодо «бандитів» і т. ін. Мовляв, зовсім не виправдано те, що в Ужгороді на честь Георгія Кирпи встановлено меморіальну таблицю й погруддя, облаштовано міні-музей на залізничному вокзалі тощо. Торік у Львові представники громадськості спробували ініціювати спорудження пам'ятника. Можна було б посперечатися, чи варто з цим поспішати, адже ми так і не знаємо правди і, схоже, ніхто не збирається докопатися до істини. Натомість — грудка бруду на адресу «кучміста» зі сторінок газети, котру свого часу підтримував начальник Львівської залізниці Георгій Кирпа.

Він був постаттю, яку сучасники ще не збагнули достеменно. Змалювати його портрет одним політичним кольором просто неможливо. Зрештою, хай час розсудить.

Про нього багато написано. Додам один штрих із львівського періоду. Журналістам, зокрема й авторові цих рядків, Георгій Кирпа призначав зустрічі у неділю вранці. Цього дня він особисто читав усі листи, адресовані йому. Нікому не довіряв цієї справи. Таким закарбувався у пам'яті: робочий стіл завалений посланнями, а Георгій Миколайович уважно сортує їх і на кожному пише якесь доручення. Жодне прохання чи скарга не залишалися поза його особистою увагою. Писали з усієї України...

Незадовго до відходу Георгія Кирпи у вічність лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка Василь Пилип'юк створив унікальний фотоальбом. На тих знімках герой постає, як кажуть, без краватки і службових атрибутів. Тут він — люблячий чоловік, батько, друг. Ще раз переконуєшся: людина, котра так любила життя, не могла залишити його добровільно. Альбом, що вийшов друком незадовго до трагічної події, так і не став надбанням загалу. Увесь тираж автор передав сім'ї загиблого. Минув час, і один з ексклюзивних знімків Василь Пилип'юк запропонував до друку в нашій газеті як нагадування: така постать не потребує захисників. Георгій Побідоносець сам відмете усе зайве...

Оксана ГАЛИЧ.

Львів.

Фото **Василя ПИЛИП'ЮКА.**

Хто, кому й скільки заборгував,

або Чому за все розраховуються пересічні громадяни?

ТЕМА

Після візиту Президента Віктора Ющенка до Москви й зустрічі з Володимиром Путіним, під час якої обговорювалося "газове" питання, а також Прем'єр–міністра Юлії Тимошенко теж щодо цього, нас запевнили: з постачанням газу проблеми коли й будуть, то розв'язуватимуть їх цивілізовано, посилаючись на «домовленості двох президентів».

А третього березня ВАТ «Газпром» обмежив постачання блакитного палива Україні на 35%. У зв'язку із... заборгованістю — за кілька місяців минулого і цього року. Перша реакція суспільства — німа сцена...

Чого лишень не почули громадяни невдовзі: урядовці спочатку запевняли, що борги — попереднього Кабміну, потім їх заперечували, звинувачуючи російську сторону у брехні. А після обіцянки «Газпрому» обмежити постачання газу — в політичному й економічному шантажі та підступах проти прем'єра. Втрутився Президент Ющенко, називаючи несплату боргу «саботажем» та закликаючи уряд розрахуватися. Прем'єр Тимошенко негайно заявила, що поставки газу не зменшаться, а перший віце-прем'єр Турчинов продемонстрував платіжні документи про сплату боргів. Відразу по тому «Газпром»... прикрутив вентиль.

Про політиків годі говорити. Вони не гребують спекуляціями на «темі», звинувачуючи одне одного в діяльності на користь північного сусіди, причетності до газових схем, які забезпечують мільярдні прибутки українським і російським кланам. Дехто запевняє, що справа не в «газовій» війні, а в політичній: Ющенко, котрому підігрує Кремль, — проти Тимошенко. Адже у зриві «домовленостей двох президентів» і Москва, і команда Ющенка однаково звинувачують українського прем'єра.

Ясність могли б внести фахівці, але вони висловлюються так по-різному, що збагнути, хто з них говорить правду, а хто лукавить — неможливо. Дехто з них каже, що «Газпром» як монополіст запропонував неприйнятну для нас редакцію угоди щодо розвитку українсько-російських відносин у газовій сфері — про заміну посередників «РосУкрЕнерго» та «УкрГазЕнерго» на інших. Про що домовилися Ющенко та Путін.

Натомість Юлія Тимошенко відмовилася підписувати цю угоду, оскільки «Газпром», на її думку, хоче надто багато гарантій: і на непідвищення вартості транзиту, й доступу на наш внутрішній ринок. Водночас вона заявила, що уряд не допустить жодних посередників і укладатиме прямі договори на поставки газу...

Тим часом конфлікт між Києвом і «Газпромом» залишається неврегульованим: ми й не розрахувалися, і угоди, котрі визначають схему подальшого співробітництва в газовій сфері, не підписані, як і не оформлена вона на споживання палива цього року. До речі, НАК «Нафтогаз» вважає, що «за відсутності контрактів на спожитий Україною обсяг газу «Газпром» не може застосувати будь-які дії щодо обмеження постачання газу чи зниження тиску в газотранспортній системі».

Маємо цим утішитися? Але за таких підходів українських очільників газової сфери проблеми постачання російського та азіатського газу в Україну 2008 року можуть лише загостритися. Неважко здогадатися, хто розраховуватиметься за такі дії і уряду, і господарюючих суб'єктів.

І насамкінець. Чи не складається у читачів враження, що таке вже було, й зовсім недавно: у правлячій коаліції немає згоди там, де політики передовсім мали б дудіти в одну дуду, співати злагоджено, не тягнути вусібіч, як герої відомої байки, обережно ставитися до горщиків, аби, не дай, Боже, не побити їх на очах в електорату. А то прийдуть замість них спритніші та дружніші, й не порятують коаліціянтів жодні рейтинги...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Маневри на порозі нарадчої кімнати

«СПРАВА ГОНГАДЗЕ»

3 березня знову не відбулося судове засідання у справі про вбивство Георгія Гонгадзе. Апеляційний суд Києва змушений був перенести його на 11 березня у зв'язку з хворобою підсудного Миколи Протасова. Представниця інтересів вдови Георгія Валентина Теличенко розповіла журналістам, що в залі засідань оголосили про підвищення артеріального тиску в колишнього підлеглого генерала Пукача, через що його навіть не привезли до суду. У судовому процесі залишилося, нагадала адвокат, вислухати самих підсудних, їхнє останнє слово та репліки захисників зі сторони обвинувачення, а вже після цього суді підуть до нарадчої кімнати для ухвалення вироку. Все це може відбутися 11 березня, якщо, звичайно, вдасться нормалізувати тиск у Миколи Протасова.

А ось із цим, схоже, виникають проблеми. Як розповів газеті «Сегодня» адвокат підсудного Віктор Чевгуз, його клієнт справді серйозно хворий. І це не симуляція, як багато хто вважає, а... Одне слово, «не жарти», хоч захисник і не назвав діагнозу. За однією з інформацій, у Протасова онкологічне захворювання, і йому призначено курс хіміотерапії. Утім, начебто джерела, близькі до суду, на правах анонімності зізналися «Сегодня», що Протасова спеціально ховають від цівки снайпера, побоюючись, що на порозі Апеляційного суду його так само «змусять замовчати», як росіянина Максима Курочкіна на виході зі Святошинського. Тому всі нежартівливі діагнози, за версією джерела, — відволікаючий маневр. Його «просто тримають у лікарні під охороною, оберігаючи як такого, що активно співпрацює зі слідством».

Якщо це справді так, і життю «активного помічника слідства» загрожує небезпека стати мішенню для найманого вбивці, можна лише подивуватися балакучості «близького до суду джерела». Ще кращою «послугою» і Миколі Протасову, і слідству в цілому було б «на правах анонімності» уточнити адресу, де колишнього підполковника «наружки» «ховають під охороною».

Попри всі ці перипетії з серйозними захворюваннями, відволікаючими маневрами і хронічним перенесенням судових засідань Валентина Теличенко вважає позитивним моментом хоча б те, що деякі факти вже зафіксовано у ході слухань. Вони могли б знадобитися для розгляду другої частини «справи Гонгадзе» — встановлення замовників убивства. Для реалізації цієї частини потрібна і політична воля тих, хто вважає розслідування вбивства журналіста «справою своєї честі», але не квапиться її проявити, і зусилля Генпрокуратури, яка поки що в цьому питанні так само «шифрується».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Конфлікт між Києвом і «Газпромом» залишається неврегульованим

Лукавство Основного Закону і його авторів

ОЧЕВИДНЕ—НЕЙМОВІРНЕ?

Хочу взяти участь у національних конституційних дебатах, що їх відкрив на сторінках шановного «Дзеркала тижня» (№ 7 від 23 лютого 2008 року) Президент України Віктор Ющенко своєю статтею під дуже актуальним заголовком «Україні потрібна Конституція національного розвитку».

Тим більше що Президент пропонує «зібрати пропозиції» та сформувати нову «концепцію основних положень», а у преамбулі до вказаного матеріалу зазначається: *«Треба перевизначити відносини держави і людини у бік пріоритетності інтересів кожного громадянина; лише в таких умовах держава служитиме людям».*

Твердження, винесене у заголовок, є цілком слушним і щодня віддзеркалюється практикою: лукавий приховується в дрібницях. До того ж особливо успішно приховується у дрібницях очевидних, тобто тих, що лежать на поверхні. А на поверхні лежить Конституція України.

«Великий тлумачний словник сучасної української мови» (вид-во «Перун», 2007) розкриває значення слова **конституція** (лат. *constitutio* — встановлення, побудова; в тому числі, наприклад, побудова тіла, організаційної структури, встановлення відповідальності тощо) як *«Основний закон держави, що визначає суспільний і державний лад, виборчу систему, принципи організації та діяльності державних органів, основні права та обов'язки громадян».*

З урахуванням ментальних відмінностей української мови і латини, вважатимемо, що слово «визначає» є синонімом слова «встановлює», а отже, може відображати також структурну побудову стосунків у державі, в тому числі: прав і обов'язків. Усіх прав і обов'язків: як прав і обов'язків громадян стосовно держави, так і прав та обов'язків держави стосовно громадян.

Але чому тоді зазначений тлумачний словник подає, що в Конституції мають бути лише права та обов'язки громадян? Чи саме таке тлумачення є випадковим, чи, може, притягнуте за вуха на догоду сучасній кон'юнктурі навколо конституційних дебатів, що тривають упродовж сімнадцяти років незалежності України?

Чи випадково, що в цьому тлумаченні Основного Закону не вказується, що в Конституції демократичної держави повинні бути також встановлені права і обов'язки тих державних інституцій, органів і їх працівників, котрі фактично знаходяться на утриманні громадян цієї держави?

Наразі залишимо у спокої тлумачення авторів словника щодо конституції, як поняття, а повернемося безпосередньо до Конституції України.

Отож саме в нашій Конституції, як правило, не визначено прав і обов'язків держави стосовно громадян. Припускаю, що саме зараз найбільш нетерплячі читачі обуряться — мовляв, та не може такого бути!

Не треба нервувати, а краще спокійно почитаємо нашу рідну Конституцію.

Так, справді, в нашому Основному Законі є цілий *«Розділ II. Права, свободи та обов'язки людини і громадянина»* — найбільший за обсягом серед усіх п'ятнадцяти розділів Конституції України.

Очевидно, автори цього основоположного юридичного документа держави (тобто відповідні державні функціонери) дуже потурбувалися, щоб громадяни, не дай Боже, не залишилися без обов'язків перед державою (в тому числі перед державними функціонерами, а простіше кажучи — перед правлячими чиновниками). Воно й зрозуміло — держава така маленька, а громадянин та-а-ак величезний...

А щоб ні в кого не залишалося сумнівів з цього приводу, четвертий абзац ст. 35 Конституції України (звичайно, де йдеться про обов'язки громадян, а не чиновників) починається зі слів: *«Ніхто не може бути увільнений від своїх обов'язків перед державою...»* (тут і далі — підкреслення моє. — **В. К.**).

Про обов'язки у тому ж напрямі також нагадує ціла низка статей — ст. 23: *«Кожна людина (...) має обов'язки перед суспільством...», ст. 26: «Іноземці та особи без громадянства (...) несуть такі самі обов'язки...», ст. 51: «Кожен із подружжя має рівні права і обов'язки... Батьки зобов'язані утримувати дітей... Повнолітні діти зобов'язані піклуватися про своїх непрацездатних батьків», ст. 66: «Кожен зобов'язаний не заподіювати шкоду природі, культурній спадщині...», ст. 65: «Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України», ст. 67: «Кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом», ст. 68: «Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України...».*

Причому, нерідко наша держава в особі її чільників та найвищих державних органів настільки повно обкладає *обов'язками* громадян, що припиняє виконувати свої власні конституційні *обов'язки.*

Під час відомого захоплення російськими військовиками українських маяків з українським навігаційним обладнанням на території України на *«захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України...»* виступили не відповідальні особи держави, а прості громадяни, члени «Студентського братства». Так само й у випадку плюндрування російськими хуліганами українських державних символів на горі Говерла, державні установи та їх представники не дуже переймалися, адже *«шанування її державних символів є обов'язком громадян України».*

Часом створюється таке враження, що високі посадовці нашої держави не вважають себе громадянами України.

Деякі дуже великі приватні корпорації, тісно пов'язані з тіньовою економікою, яка ще донедавна «пишним цвітом» буяла в нашій державі, за перевезення промислової продукції (зокрема, металопрокат, продукцію машинобудування, хімічної промисловості тощо) сплачували «Укрзалізниці» лише незначну частину від повної вартості транспортних послуг, а отже, всупереч ст. 67 нашої Конституції — *«Кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом»*. А чому не сплачують у повному обсязі? Бо мають пільги. Як бачимо, пільги — це норма, вища за Конституцію.

Про те, що *«Кожен зобов'язаний не заподіювати шкоду природі, культурній спадщині...»*, розкажіть пану можновладцю Черновецькому, під проводом якого від природи і культурної спадщини Києва залишилися тільки спомини з тих часів, коли нашу столицю називали «зеленою перлиною Європи». І таких можновладних черновецьких в Україні на разі не бракує.

Нині прийшов новий уряд і починає розбиратися з подібними порушеннями Конституції, яких виявляється не десятки, а десятки тисяч. Адже чим займалося наше постсовецьке чиновництво впродовж тривалого часу і як воно пояснювало пограбування держави в інтересах окремих олігархічно напакованих громадян?

Етап перший: *«... бо немає відповідного законодавства; а що не заборонено, то...».*

Етап другий: *«Закон є, але немає механізму його реалізації...»*(!).

Етап третій: *«Закон є, відомий механізм його впровадження, але ще має бути відповідна Постанова...».*

Етап четвертий: *«Так, Постанова вже є, але чиновники на місцях виконують її не в повному обсязі»*(!?).

Етап п'ятий: *«З'явилися нові доповнення до Закону, які передбачають пільги та винятки для окремих суб'єктів господарювання»...*

Отож почепіть собі ст. ст. 67 і 68 на гвіздок, а ми будемо платити лише невелику частину від тарифу і скажіть спасибі й за це.

Тим більше що в Конституції України, на зразок кращих бюрократичних традицій комуністичносовєцької епохи, у всіх розділах і статтях, що стосуються діяльності державних інституцій, органів влади і посадових осіб, ви не знайдете жодної норми, в якій було б присутнє визначення *повинна* чи *зобов'язана* (зобов'язані, зобов'язаний).

Натомість усі дієслова (тобто слова, які мають відображати реальні дії, що визначені цією статтею Конституції) подано у невизначеній формі недоконаної дії, а простіше кажучи, у формі констатації, яка нікого ні до чого не зобов'язує: *«В Україні визнається і гарантується місцеве самоврядування»* (ст. 7), *«В Україні визнається і діє принцип верховенства права»* (ст. 8), *«Держава створює умови, за яких кожен громадянин матиме змогу побудувати житло...»* (ст. 47), *«Охорона здоров'я забезпечується державним фінансуванням... Держава створює умови для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування. У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно...»* (ст. 49), *«Держава забезпечує доступність і безоплатність (...) професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах»* (ст. 53) тощо.

Усе чудово! То чим ви невдоволені й чого бунтуєте на площах? Написано ж вам чорним по білому, що нині, саме сьогодні в Україні: *«визнається і гарантується», «визнається і діє», «держава створює умови», «охорона здоров'я забезпечується», «медична допомога надається безоплатно», «держава забезпечує доступність і безоплатність вищої освіти»*...(!!)

Це все написано у Найвищому Законі нашої держави, написано про нас з вами, про наш сьогоднішній день, в якому вже *гарантується, визнається, надається забезпечується* і т. д., і т. п. Неначе йдеться не про обов'язки держави стосовно громадян, а про звіт секретаря осередку партійної організації з виконаної роботи. Соціалізм, та й годі!

То чого ви ще хочете, коли в Конституції «забито» цвяхами закону, що це все вже присутнє у нинішньому, **теперішньому** часі?!

Щоправда, саме держава, а конкретно — державні посадові особи, згідно зі ст. 47, створили *«умови, за яких кожен громадянин...»* (зокрема з тих, що поклали надію на державу і стали пайовиками «Еліта-Центру») ось уже третій рік оббиває пороги державних установ, намагаючись відновити справедливість. А днями вже з'явилися нові обдурені іншою «Елітою» за підтримки держави. Але це дрібниці...

Ні, звичайно, громадяни мають рацію, коли обурюються не лише грабіжницьким «будівництвом» житла, а й низьким рівнем охорони здоров'я, медичного обслуговування, «доступністю і безоплатністю» вищої освіти в державних закладах.

Звичайно, можете обурюватися. Проте, якщо в Найголовнішому і Найофіційнішому документі держави написано, що вже *«забезпечується, надається і створюються умови»*, то так воно і є, а тому окремі прояви невдоволення тримайте при собі й не пред'являйте претензій ані до держави загалом, ані до гаранта Конституції зокрема.

Бо, може, комусь, буває, не подобається наш гарант, але в Конституції вирубано як на скрижалях — **«Ст. 106. Президент України: 1) забезпечує державну незалежність, національну безпеку... Президент є гарантом... додержання Конституції України...»**

Нещодавно у Москві наш гарант впродовж чотирьох годин розмовляв з президентом Росії тет-а-тет, тобто в чотири ока, без жодних свідків. Про що вони говорили? Громадянину В. Путіну — відомо. Природно, буде також відомо й деяким іншим громадянам Росії.

А от громадянам України ці відомості абсолютно невідомі.

У нашій Конституції, як ви вже знаєте, немає таких формулювань, згідно з якими держава, її орган, установа, чи посадова особа зобов'язана. А тим більше, у жодній статті Конституції не має навіть натяку на те, яку відповідальність, а точніше — яке покарання буде нести державний орган (установа, посадова особа) в разі, якщо **НЕ** *забезпечить*, **НЕ** *створить умови*, **НЕ** *надасть*, **НЕ** *виконає*, або якщо навіть не один, а десятки мільйонів громадян держави з вини органу (установи, посадової особи) **НЕ** *матимуть змогу...*

Отже, за будь-яке зазначене вище та інші подібні **НЕ** в державі ніякі державні структури і їх функціонери **НЕ відповідають**, бо НЕ МУСЯТЬ! Що й спостерігаємо насправді.

У нашій рідній Конституції, шановні громадяни, закладено великий **принцип абсолютної безвідповідальності держави перед рядовими громадянами.** Але це є велика публічна таємниця, яку всі знають, проте говорити про яку **НЕ прийнято.**

Бо **НЕ прийнято** у нашій *constitution (встановленні)* встановлювати відповідальність держави перед громадянами. Тим більше що й деякі громадяни на високих посадах дають приклад безвідповідального ставлення до своєї держави.

А якщо вже є розуміння того, що ***«треба перевизначити відносини держави і людини у бік пріоритетності інтересів кожного громадянина...»*** то давайте спочатку почнемо нормально трактувати (і ВИКОНУВАТИ!) чинну Конституцію з позицій ***«пріоритетності інтересів кожного громадянина»***.

Для цього не треба затівати недешеву гру у нові ***«концепції основних положень»*** з наступними етапами розвитку ***«українського конституційного патріотизму»***, а треба лише змінити граматичну форму дієслів у нинішній Конституції.

Замість заспокійливих і неправдивих констатацій на кштalт *«гарантується»*, *«визнається»*, *«діє»*, *«забезпечується»* тощо, слід чітко вказати, який орган влади (установа, відповідальна особа) ***має обов'язок (повинен) здійснити***, а в разі, якщо не здійснить, то ***обов'язково повинен понести конкретно вказане покарання та/або стягнення.***

Якщо цього не зробити, то в умовах тотальної корумпованості влади жодні нові **концепції основних положень** не зможуть змінити кінцевий результат.

Хоча, звичайно, проблема полягає не так у Конституції, як у непорядності й непатріотичності тих, хто мав би втілювати Основний Закон у життя і давав би особистий приклад шанобливого ставлення до Конституції нашої Батьківщини.

Віталій КОРЖ,
народний депутат України (фракція БЮТ).

САМОВРЯДУВАННЯ

Тісно від кандидатів на посаду міського голови

Що ближче до 16 березня, дати позачергових виборів дніпродзержинського міського голови, то напруженішою стає передвиборна кампанія. Місто заклеєне тисячами агіток із «щасливими» перспективами для городян та компроматом на суперників. Рідшає і лава претендентів, що вже скоротилася до 13 осіб, хоч самовпевнено починали передвиборну «дистанцію» 17. Вальцювальник гарячого прокату залізопрокатного цеху ВАТ «Дніпровський металургійний комбінат ім. Дзержинського» Олексій Чуб, за його словами, після зустрічей з іншими кандидатами та виборцями зрозумів, що не має потрібного досвіду керування складним механізмом міського господарства. Ще раніше такого ж висновку дійшов і Лев Фрадкін, керівник одного з підрозділів цього самого підприємства.

Як поінформувала «Голос України» голова виборчої комісії Галина Почапська, серед кандидатів — в. о. міського голови Вікторія Кузнецова, її заступник Сергій Андреєв, колишній народний депутат від КПУ В'ячеслав Анісімов, який нині перебуває в резерві головного управління кадрів Кабміну України, а також лікар, банкір, учений, підприємці, виробничники та правозахисники. Дехто з них і раніше кандидували в міських виборчих кампаніях. У протоколах комісії, за словами Галини Дмитрівни, поки що не зафіксовано жодної скарги від кандидатів та їхніх штабів.

Михайло СКОРИК.

РЕЗОНАНС

«НУ» виключила з лав партії в. о. голови Козелецької райдержадміністрації Леоніда Мисливця

«Голос України» за 26 лютого поточного року у статті «Чиновники не чують Президента і продовжують розтягувати землю?» розповів про проблеми в роботі керівництва Козелецької райдержадміністрації (Чернігівщина).

До редакції надійшла інформація, що «Наша Україна» виключила з лав партії в. о. голови Козелецької райдержадміністрації Леоніда Мисливця за підрив авторитету партії. Це сталося під час засідання політичної ради Чернігівської регіональної організації партії Народний союз «Наша Україна». «Нашоукраїнці» проголосували за виключення Леоніда Мисливця через те, що він, перебуваючи на посаді виконуючого обов'язки голови Козелецької РДА, не дбав про зміцнення авторитету партії і своїми діями призвів до його підриву.

Коментуючи таке рішення, член політради, керівник виконкому Чернігівської регіональної організації НСНУ Владислав Мозковий, зокрема, зауважив: «У статуті партії чітко визначено, що кожен член «Нашої України» повинен дбати про зміцнення впливу та авторитету партії. На жаль, у випадку Леоніда Мисливця сталося інакше».

Вл. інф.

Таке враження, що високі посадовці нашої держави не вважають себе громадянами України

Мінімальна індикативна ціна на експорт у березні з України насіння соняшнику підвищена до 960 доларів за тонну, льону — до 725, рижію — до 400 доларів *(Мінекономіки)*

Особливості вирощування й переробки цукрового буряку з високими якісними показниками обговорюватимуть сьогодні на нараді в Києві

Солярка дорожчає — до посівної

Вартість дизельного пального поповзла вгору разом із початком весняного засіву. Якщо нещодавно аграрії могли купити тонну солярки за 5300 гривень, то нині постачальники нафтопродуктів шокують сільгоспвиробників іншими цифрами — 6100 — 6500 гривень. Якщо згадати, що після здорожчання з початку року газу на 40 відсотків ціни на мінеральні добрива зросли щонайменше на 80 відсотків, можна собі уявити, скільки коштуватиме буханець, випечений із пшениці нового врожаю.

Напередодні польових робіт уряд постановою затвердив порядок використання у 2008 році коштів, передбачених у державному бюджеті для держпідтримки виробництва продукції рослинництва. Як уже повідомляв «Голос України», дотація на озимі культури (пшениця, жито) становить 100 гривень на гектар посівів, ярі — від 50 до 220 (залежно від культури). На цукрові буряки надаватимуть по 550, на льон-довгунець та коноплі на тресту — по 640 гривень на гектар.

Заявки приймають на озимі до 20 квітня, на ярі — до 20 липня. Згідно з ухваленим порядком, на держпідтримку можуть розраховувати лише ті аграрії, які застрахували щонайменше 20 відсотків посівних площ відповідних ярих культур. Головним розпорядником бюджетних коштів визначено Міністерство аграрної політики.

Треба сказати, дрібним виробникам такої допомоги документ не передбачає. Для решти сільгосппідприємств вона буде небезоплатною. Агровиробництва, які отримали держпідтримку, зобов'язані будуть продати «на організованому аграрному ринку» (читай — до державних засіків) не менш як 20 відсотків, тобто п'яту частину вирощеного продовольчого зерна пшениці та жита. Господарствам, які не виконають цю умову, доведеться повернути бюджету отриману суму. Такі новації покликані допомогти з формуванням держрезервів. Можливо, це й правильно, адже в попередні роки аграрії не несли жодної відповідальності за отримані від держави кошти. Гроші буквально йшли в землю, а керівники господарств хазяйнували за законом: «Кому я винен — усім прощаю». Враховуючи, що Аграрний фонд, на який робить ставку уряд у держзакупівлях, нинішнього року планує придбати 1 мільйон 186 тисяч тонн продовольчої пшениці, 55 тисяч жита — гарантоване поповнення резервів дотаційним зерном буде доречним.

Але питання ціни, за якою закуповуватимуть «обов'язкове» збіжжя до державних засіків, залишається відкритим. А саме від цього й залежить, чи спрацює механізм ефективно. Столичні чиновники запевняють, що оплата відповідатиме ринковій. Проте, якщо з'ясується, що закупівлі, як нерідко траплялося в попередні роки, проводитимуть за мінімальними цінами, схема навряд чи буде дієвою. Бо для аграрія дедалі важливішим є питання не дотації, а вигідної ціни продажу зібраного врожаю.

Галина КВІТКА.

Назустріч СОТ: молочним фермам доведеться боротися за виживання

ПЕРСПЕКТИВА

Що буде з вітчизняними корівками найближчим часом? У якому напрямі рухатися виробникам молокопродукції після вступу до СОТ? Чи припинять своє існування дрібні ферми, коли кордони стануть більш відкритими? На ці наболілі запитання намагалися дати відповідь представники тваринницької галузі Чернігівщини під час зібрання в обласному центрі.

Останнім часом область, хоч і посідає друге місце в Україні за кількістю поголів'я великої рогатої худоби, все-таки не може похвалитися наявністю потужних молочнотоварних комплексів. Лише в 51 господарстві мають по 300 і більше корів, 130 товариствах та кооперативах — по 100—300 тварин. А що менше поголів'я, то вища собівартість молока.

Щоправда, прогнози втішають: у країнах Азії розвивається ринок споживання сухого молока, сирів. Крім того, нині в Західній Європі вже відчувається дефіцит молокопродуктів, тож жевріє надія, що іноземні йогурти, масло та сири не заполонять український ринок... Водночас на фермах США, об'єднаної Європи вже стали звичними щорічні надої в понад десять тисяч літрів молока від корови! Перспектива ця зачепить і Україну. Щоправда, тваринницькі комплекси на тисячу-дві і більше голів молочного стада відбудувати самостійно місцеві сільгосппідприємства навряд чи зможуть. Адже «тисячник» для ефективної роботи потребує 10 мільйонів доларів інвестицій. Але, попри все, вони незабаром ставатимуть реальністю. У цьому зацікавлені передусім переробники. Як показує світовий досвід, будувати ферми на 500 голів просто не вигідно економічно. Так само збитково стає доїти на фермах за рік по 3000—3500 літрів продукції.

— Отих річних чотирьох тисяч літрів молока, які сьогодні маємо від корови, вже недостатньо, — сказав заступник начальника головного управління агропромислового розвитку Микола Колесников. — Треба негайно долати рубіж у п'ять-шість тисяч літрів молока і вище. Інакше нас історія затопче!

На жаль, однієї команди, навіть «хорошої», тут недостатньо. У цьому запевнив виступ технолога з молочного скотарства корпорації «Агро-Союз» Юрія Чірака: в селі Майське Дніпропетровської області надоюють по 8650 літрів високоякісного молока від корови і продають без проблем кілограм продукції по 3,5 гривні. Хоч і слухали його практики, більшість із них, схоже, таке чули вперше.

Гроші йдуть від корови, зазначив спеціаліст. Тому на кожній фермі потрібно створити всі умови, щоб вона давала якомога більше молока. Навіть доїльні зали не вирішують питання якості. Окремі господарства витратили значні суми інвестицій в обладнання, а надої зменшилися — корови втратили продуктивність, деінде навіть захворіли. Бо тварини мають належно спочивати не на голому бетоні, достатньо пити води. Для великого молока потрібні не лише корми, а насамперед передові технології для отримання поживних трав тощо.

За словами Ю. Чірака, нинішня типова сільська ферма — це територія хаосу, оскільки дояркою керують усі, але ніхто ні за що конкретно не відповідає. Спеціалісти фактично виконують функцію констататорів-пояснювачів причин падіння надоїв, а не організаторів виробництва.

...Чи зможуть подолати нинішні невтішні реалії чернігівські виробники молока, покаже час. Але сідати їм за парти і вивчати світовий досвід в отриманні високих надоїв треба вже тепер.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

Кредити на корів

У рамках реалізації проекту розвитку молочного скотарства в особистих селянських господарствах Луганської області кредити по 100 тисяч гривень кожен отримали два сільгоспвиробники — Володимир Сергієнко з Новопскова та Михайло Ляленко з Міловського району. Але це тільки початок великої роботи. За підтримки Головного управління сільського господарства облдержадміністрації комунальне підприємство «Луганський обласний фонд індивідуального будівництва на селі» продовжує визначати коло претендентів на участь у реалізації проекту. Уже більш як двадцять сільських жителів із двадцяти районів області виявили бажання одержати пільгові кредити і використовувати їх для створення пунктів приймання молока та його первинної обробки.

У приватних дворах області перебуває понад 70 відсотків поголів'я великої рогатої худоби, при цьому в селян недостатньо власних засобів на її утримання. Кредити спрямовано на зміну ситуації, що склалася. Заступник голови облдержадміністрації Олександр Ольшанський акцентує увагу на тому, що проект не є одномоментним. Наступним його етапом стане надання кредитів для заготівлі кормів, придбання племінного поголів'я великої рогатої худоби, сільгосптехніки. Це дасть змогу розв'язувати проблеми комплексно. Що ж до будівництва молокоприймальних пунктів, то вони можуть розв'язати й соціальні проблеми села. Адже будуть створені нові робочі місця, підвищиться зацікавленість сільських жителів у розвитку молочного скотарства. На реалізацію проекту з обласного бюджету виділено 3 мільйони гривень.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Історії

Вам коли-небудь розповідав свої історії сам Місяць? Отак, щоб сісти на відсонні біля хати, поглядати собі на садок, який вже не зимує, але ще не завеснів, і слухати всякі оповідки Місяця — короткі й довгі, веселі й сумні, воєнні, мирні й перебудовні?.. Такого не буває? Та чому ж ні. Поїдьте в Чорниводи, що у Городоцькому районі, знайдіть Федора Місяця, і все це самі почуєте.

Федору Гавриловичу справді є про що розповісти. Прожив на білому світі уже дев'яносто літ, але й дотепер каже про себе: «Я ж непосидючий. І до роботи беручкий». Справді, багатьох дивує, коли ще сам виходить обробляти город або сідає за кермо старенького «Москвича».

І ще в чому-чому, а в життєвій мудрості, тверезому глуздові та почутті справедливості йому не відмовиш. Отож і ви послухайте кілька його історій.

Про день народження

Ще батько казав, що народився він на Теплого Олекси. І його мали б Олексійком назвати. Але ж тоді, в громадянську війну, на постої у них в хаті був солдатик Федір. Такий вже роботящий та безвідмовний, що мати не втрималася і свого синочка назвала на його честь. Але в перший пореволюційний рік день народження записували вже не в церковній книзі, а в конторі. Тому й поставили — 1 квітня.

Навряд чи хто в ті часи відзначав у цей день свято сміху і жартів. А доля жартувала із Федором здебільшого по-злому. Дуже рано не стало матері. А мачуха так знущалась над чужими дітьми, що спасу не було. Через кілька років пішов зі світу і батько, так що виростати доводилось сиротою. А сирітська доля — вона ж поруч із солдатською. Як пішов у 38-му в армію, то потрапив і на Фінську війну, а потім і на Велику Вітчизняну — всю пройшов, від початку до кінця.

Про те, як трудився

На роботу йшов не туди, куди обирав, а куди посилали. А посилали туди, де було найважче. Тож у своєму колгоспі пройшов майже через всі ділянки, і його руками, Федора Місяця, було тут зроблено чимало.

Чорниводське ж господарство свого часу було ой яке багате і сильне. Це ж тільки худоби було сім тисяч голів, з яких три тисячі — на відгодівлі. А ще десять тисяч овець. Та двадцять тисяч курей. Та пасіка на півтори сотні вуликів. Та ставки з рибою... А що вже сад, а городня бригада...

Такими цифрами тепер не кожен район оперує, не те що окремі господарства. «Але коли ж то все було, — зітхає дядько Місяць. — Пішло все, як за вітром. Наче і не трудились тут люди десятками років, і не робили нічого, щоб пам'ять по собі та своїй праці залишити». Розбиті ферми, розкрадене господарство, неорані вже кілька останніх років поля — це ж рана на серці у старого Федора. А чи встигне вона загоїтись? Життя не безкінечне, а толку поки що у селі не видно.

Про те, як дід ставок приватизував

Це вже з півстоліття минуло, як у Чорниводах вирішили зробити свій ставок. Запустили рибу. На березі поставили хатинку, щоб рибалки мали де перепочити. Навіть моторного човна купили, щоб по плесу з вітерцем можна було пролетіти.

Із того всього багатства донедавна залишилось лише... вода та гребля, що цю воду тримала. Та треба ж було додуматись одному з горе-керівників і ту греблю розібрати, щоб ще залізо на металобрухт здати.

Місяць того стерпіти вже не міг. Накопав молодих деревець, обсадив ними ставок. Потім греблю відновили. А селом вже чутки покотились: «Тепер всі все приватизують, то, видно, Місяць хоче собі ставка забрати». Так дев'яностолітній Федір Гаврилович перетворився на сучасного «прихватизатора».

Але ставка забирати собі не збирався. Просто хотілося, щоб сільські дітлахи мали, де скупатися. Та й дорослим добре в холодку під вербами над водою посидіти. А як це можна, щоб сільський став хтось узяв та й забрав собі, дід Федір дотепер ніяк зрозуміти не може.

Про те, як просив для себе машину

Місяць не звик когось про щось просити. Тяжко трудився весь вік, зате все заробив своїми руками. Ніколи не скаржився, що грошей йому не вистачає. Коли по селу тягнули газ, не просив, щоб йому, як ветерану та інваліду війни, колгоспнику із 50-літнім стажем провели його безплатно. До речі, що могли б і зробити.

Та ні, вигодував дід Федір кабанчика, продав — дивись, і газ у хаті є. Так само було і з машиною. Хоч всяка влада обіцяла, що інваліду війни I групи належить безкоштовна машина, проте свого часу він її так і не дочекався. «Москвича» купив сам. Але ж за стільки років машина давно зносилась. І Федір Гаврилович вирішив все-таки нагадати владі, що могла б згадати про свою обіцянку і виділити ветеранові транспорт. Написав аж у Міністерство праці, мовляв, чужого не хочу, але вже й не знаю, чи свого діждусь, роки ж бо минають, а де там та черга на машину — невідомо. Так от звідти, із міністерства, прийшла цікава відповідь: «Доручаємо обласному управлінню праці і соціального захисту населення надати авторові грунтовні роз'яснення».

Це ж треба, до чого дійшла чиновницька

Уряд має намір розглянути питання збільшення квот на експорт ячменю — з нинішніх 400 до 900 тисяч тонн, кукурудзи — з 600 тисяч до 1,8 млн. тонн

Рілля, що тарілка — як покладеш, так і візьмеш

ВРОЖАЙ-2008

Традиційні «лютневі вікна» і нинішнього року немов за розкладом бризнули теплими деньками. Кілька діб температура в Одеській області була вище 10 градусів, земля, особливо в південних районах, прогрілася, і селяни вирушили в поле.

— Роботи вже розпочали Ізмаїльський, Саратський, Арцизький і Татарбунарський райони, — розповів «Голосу України» перший заступник начальника головного управління агропромислового розвитку Одеської області Іван Панчишин. — Ячменем засіяно понад 30 тисяч гектарів, на трьох тисячах розмістився горох, понад півтори тисяч гектарів відведено під овес.

Посівна почалася організовано, без метушні. Практично всі сільгосппідприємства регіону цілком забезпечені насінням, ПММ, полагоджена техніка. Селяни сподіваються, що торішніх сюрпризів погода не піднесе. В 2007 році вдалося зібрати лише 1,4 млн. тонн зерна. У планах нинішнього року досягти після завершення жнив результату в 2 мільйони 310 тисяч тонн.

— Всього аграрії регіону планують відвести під ярові культури 803 тисячі гектарів, у тому числі 254 тисячі — під ранні зернові, — каже Іван Панчишин. — Це трохи менше, ніж 2007-го, оскільки посіяно більше озимих.

Посуха минулого року залишила без врожаю цілі райони краю. У кращому положенні виявилися ті господарства, які використовували дощувальні установки. На жаль, у багатьох сільгосппідприємствах від них відмовилися, за що й поплатилися низьким урожаєм. Уроки враховано й зрошувальні установки знову купують. «Небесна канцелярія» на старті нинішнього сільськогосподарського року поки що прихильно ставиться до аграріїв — лютневі дощі дали змогу землі запастися вологою, а отже, і первинного дозрівання колосових варто очікувати в межах норми. Немає проблем і зі справами земними — добрив і засобів хімічного захисту рослин запасено хоча й не з лишком, але є впевненість, що, приміром, мінеральне удобрення колосових буде здійснено вчасно.

Розраховують селяни й на допомогу обласного бюджету. На жаль, гроші, виділені з обласної скарбниці торік на підтримку сільського господарства, були витрачені нераціонально. Постійна комісія обласної ради з питань АПК на чолі з депутатом Олександром Каштановим вирішила направити кошти для придбання зернозбиральних комбайнів. А тодішній глава Одеської обласної держадміністрації Іван Плачков «перегрáв» депутатське рішення на свій лад — він дав команду замість комбайнів придбати трактори. Нинішній керівник області Микола Сердюк, полковник, уродженець села Хоружівка, котрий чверть століття прослужив в армії, твердо запевняє, що з депутатським корпусом сваритися в питаннях сільського господарства не збирається.

Цими днями в корпункті «Голосу України» лунають дзвінки з районів і господарств регіону. Посівна набирає обертів. З південних районів пульс весняних жнив переміщається в північні — Кодимський, Савранський. Ще день-другий і вся область приєднається до весняного засіву. Кожна жменя насіння, кожен літр солярки сьогодні на вагу золота, тому що в них, як і в майстерності селян, закладено основу майбутнього врожаю.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

Тисячі гектарів залишаються без обробітку

На Полтавщині сівбу ранніх ярових планують розпочати через три–чотири тижні.

Про особливості проведення польових робіт ішлося під час обласної селекторної наради. У краї збільшилося використання мінеральних добрив та засобів захисту рослин, повідомив заступник начальника Головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Семен Москаленко. Сільськогосподарська техніка вже практично готова вийти в поле у Кременчуцькому, Карлівському, Новосанжарському, Пирятинському районах. Насіння зернових та зернобобових аграрії області заготовили на 104 відсотки до потреби. Це в середньому. Якщо брати в розрізі окремих культур — ситуація менш оптимістична. Приміром, кукурудзою для посіву господарства забезпечені лише на 67 відсотків, до того ж її вартість порівняно з минулим роком зросла в декілька разів. Дорожчає і солярка, тоді як понад 60 відсотків пального для проведення весняно-польових робіт мають лише в Котелевському та Новосанжарському районах. За словами начальника Головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Олександра Сеня, загалом вартість весняно-польових робіт збільшиться цьогоріч на 40 відсотків, і становитиме 1 мільярд 600 мільйонів гривень.

Хоч як це дивно, а на Полтавщині й нині залишаються без обробітку 23 тисячі гектарів орної землі. Насамперед у Гадяцькому, Лубенському, Полтавському та Чорнухинському районах, зазначив начальник Головного управління земельних ресурсів області Григорій Шарий. Керівникам згаданих районів належить потурбуватися про передачу гектарів ефективним господарям.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

дядька Місяця

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

мудрість. Не машину дають, не пільги, а лише — роз'яснення. Ну, в області і роз'яснили: таких, як ви, діду, у нас понад сім тисяч чоловік — інваліди війни, загальних захворювань, ліквідатори аварії на ЧАЕС. А кожного року в край надходить півтори-дві сотні пільгових машин. Отож і рахуйте, скільки ще потрібно прожити, щоб ту машину дочекатись?

Про те, як за людське добро і земельні паї боролись

Ніколи не думав — не гадав Федір Гаврилович, що у таких літах доведеться йому ще й фахівцем із земельного права стати. Розпочалось все з того, що спочатку їхній колгосп розділився на три села. А потім і в самих Чорниводах люди почали ділитись. Хто до одного фермера зі своїми паями пішов, хто — до іншого. А в результаті — ні людям щастя, ні землі толку.

Спочатку й не дуже вникали, які документи підписували, кому і на яких умовах землю в оренду здавали. А потім з'ясувалось, що майже дві з половиною сотні паїв пішли комусь в суборенду. І землю ту ніхто не засіває. І ніякої плати селянам не платить. І в кого запитувати — невідомо.

Отож, зібралась із Чорнивод делегація, а з нею і дід Місяць, і поїхали аж до обласної прокуратури правди шукати. Спочатку там розбирались. А тепер свої паї ще доведеться через суд забирати, щоб іншому орендарю віддати. «Хіба ж думав, що мені та за мою землю треба буде ще по судах ходити?» — перепитує Федір Гаврилович. А дивись, довелось таки.

Про те, хто і як у Чорниводах далі житиме

Чорниводи — село непросте. Тут живуть люди роботящі. А тому на злидні ніколи не скаржились. Он і тепер, коли в багатьох селах безробіття та безгрошів'я, у Чорниводах нові хати зводять.

Шкода тільки, що гроші на них заробляють не на своїх чорниводських землях, а десь далеко по світах — майже всі чоловіки виїхали на заробітки. А як воно далі буде, ніхто не знає. Навіть старий Місяць.

Одне знає: село їхнє стоїть на землі шість століть і далі стоятиме. І житимуть в ньому люди, і дітлахи народжуватимуться. І вони виростатимуть і старітимуть.

Для тих, хто житиме і в цьому, і в наступному столітті, Федір Гаврилович посадив цілу горіхову алею. Деревця ще зовсім маленькі, тож довелось відгородити, щоб корови не затоптали. А прийде час, стануть вони великими, розлогими. Буде все село ходити сюди, збирати горіхи. Дивись, хтось і згадає, що жив тут Федір Місяць, який для своїх односельців посадив ці дерева.

«Не дала мені доля діточок. Був один синок та й помер ще маленьким. Тож і внуків немає у мене. Нікого вже немає. Але ж не може людина прожити так, щоб нічого після неї не залишилось. Треба, щоб були чи діти, чи якась така справа, щоб для всіх була, чи дім... Те, що ми так довго будували, зводили, розвалили та розікрали по цеглині. Так нехай хоч дерева ростуть».

Хіба більшу пам'ять може залишити по собі людина? А, може, хтось колись згадає й прості та безхитрісні історії старого Місяця. Він про себе розповідає, а так, наче про всіх, хто народився, жив і досі живе разом із ним.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

КРИМІНАЛ

Хабар давали під стінами райдержадміністрації

Операцію із затримання провели нещодавно черкаські убозівці в містечку Городище.

Як **повідомив відділ зв'язків з громадськістю УМВС України**, правоохоронці спіймали на гарячому — під час отримання десяти тисяч гривень хабара — одного з сільських голів району. Передавали гроші серед білого дня в автомобілі ВАЗ-2109, припаркованому на стоянці біля приміщення Городищенської райдержадміністрації.

За оперативними даними, які мав УБОЗ, голова села, зловживаючи своїм службовим становищем та з корисливою метою, з листопада минулого року по лютий нинішнього вимагав з черкаського підприємця хабара. За це обіцяв дати дозвіл на вирубування дерев, що перебувають в адміністративних межах сільської ради. Наразі прокуратура області порушила кримінальну справу. Триває слідство. За подібний злочин, роз'яснили служителі Феміди, передбачається штраф від 750 до 1500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення волі на термін від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи виконувати певну діяльність на термін до трьох років.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

ВАТ «Укрнафта» має намір закривати нафтогазові свердловини, країна ризикує втратити наявний ресурс власного видобутку

Появу перед журналістами секретаря Комітету Верховної Ради з питань економічної політики, колишнього голови правління однієї з найпотужніших в країні компаній ВАТ «Укрнафта» Ігоря Палиці та першого заступника голови правління з фінансово–економічних питань цієї компанії Володимира Пустоварова, зумовили, прямо скажемо, неординарні обставини.

Свердловини закриваються. Чому?

Напередодні ВАТ «Укрнафта» виступило з резонансною заявою стосовно наміру розпочати консервацію газових свердловин. Правління компанії поінформувало наглядову раду про намір закрити до 17 березня ц. р. 140 свердловин. Проста арифметика вказує на те, що це призведе до скорочення видобутку на 950 мільйонів кубометрів газу, що становить близько 5 відсотків від сумарної по країні. За такого розвитку подій країні власного блакитного палива може не вистачити для покриття потреб населення. Але й це не все. Бюджет країни недоодержить, за підрахунками компанії, 326 мільйонів гривень (122 мільйони рентних платежів, 224 мільйони гривень — ПДВ). У чім причина? В рішеннях Національної комісії з регулювання електроенергетики (НКРЕ). Спочатку 31 січня ц. р. НКРЕ встановила для окремих газодобувних підприємств України ціну реалізації природного газу власного видобутку для забезпечення потреб населення в 2008 році. Для ВАТ «Укрнафта» така ціна була визначена у розмірі 272,6 грн. за 1 тис. м куб., і це за цілковитої обізнаності комісії з тим, що собівартість газу ВАТ «Укрнафта» за результатами діяльності у 2007 році при нульовій рентабельності становить 349,73 грн. за 1 тис. м куб. Згодом, майже через місяць, 28 лютого НКРЕ знизила відпускну ціну газу «Укрнафті» з 272 до 199,2 гривні за тисячу кубометрів (без ПДВ). Нагадаємо, згідно з рішенням уряду, ВАТ «Укрнафта» зобов'язане продавати природний газ НАК «Нафтогаз України» для подальшої реалізації населенню. З огляду на той факт, що НКРЕ не знижувала вартості природного газу для населення, можна здогадатися про намір покращити фінансовий стан НАКу за рахунок ВАТ «Укрнафта». Адже не секрет, що НАК «Нафтогаз України» відчуває нині гостру нестачу коштів, дефіцит яких можна покрити, перерозподіливши фінансові потоки. Якщо він до останнього часу заробляв на газі ВАТ «Укрнафта» близько 40 мільйонів гривень на рік, то, як вважає керівник Центру енергетичних досліджень Костянтин Бородин, нова відпускна ціна дає змогу на перепродажі енергоносія населенню одержувати прибуток 277,8 мільйона гривень. В аналогічний спосіб, вважає експерт, НАК «Нафтогаз України» вимиває кошти в інших державних добувників — «Чорноморнафтогазу», «Укргазвидобутку». Утім, можливо, й інше. На думку радника Прем'єр-міністра Олекси Гудими, приймаючи рішення щодо зниження відпускної ціни для «Укрнафти», НКРЕ могла зважати на конфлікт між державою і приватними акціонерами цієї компанії. А хіба конфлікти з державою така вже рідкість? Запитання в іншому. На скільки правомірне рішення НКРЕ, якщо воно змушує ліцензіатів працювати собі на збиток?!

Екстремальний бізнес. Це як?

А що «Укрнафта» працює собі на збиток, мало хто сумнівається. Послухаємо учасників прес-конференції. За словами Володимира Пустоварова, правління «Укрнафти» не збирається обмежитися газом, у планах —консервація збиткових нафтових свердловин також. За їхніми підрахунками, країна втратить на цьому 700 тисяч тонн нафти на рік, 2 мільярди 14 мільйонів гривень платежів до бюджету. Може, нафтовики щось пересмикують, та й закрити свердловини за короткий термін неможливо? Нічого подібного, говорять всерйоз. Бо вже не перший рік працюють в екстремальних умовах. Якого розвитку можна очікувати від компанії, запитує риторично Ігор Палиця, для якої за чотири останні роки рентні платежі були підняті з 273 мільйонів гривень до 3 мільярдів 822 мільйонів — мало не в 15 разів! Вартість акцій ВАТ «Укрнафти» різко впала не так під впливом загального тренду ринку, як на інформації про катастрофічне зниження техніко-економічних показників. Поза тим, каже Ігор Палиця, за їхньою інформацією, їм знову затримують видачу ліцензій на промислову розробку після закінчення геологічного вивчення Східно-Середняківського газоконденсатного та Микуличинського нафтового родовищ. На Микуличинському родовищі вже зупинено 9 свердловин із добовим дебітом 90 тис. куб. м газу та 90 тонн нафти. З 2003 року й понині «Укрнафта» не отримала жодної нової ліцензії на геологічне вивчення надр. Хоча матеріали по 16 перспективним площам із загальною ресурсною базою більш як 60 млн. тонн умовного палива компанія надавала в геологічну службу Мінприроди. Водночас падіння видобутку вже цього року сягнуло мільйонів тонн умовного палива. До слова, на цьому бюджет також втратив близько 14 мільйонів гривень. Останню краплю, за його словами, яка переповнила чашу терпіння, внесла НКРЕ, знизивши відпускну ціну на природний газ для компанії.

Уряд ще не розібрався. Хіба?

На тверде переконання Ігоря Палиці, це рішення економічно невмотивоване. Втім, з огляду на подорожчання імпортного природного газу і скорочення його обсягів з боку російських постачальників, політично — також. Адже всім зрозуміло, що за скороченням видобутку власного природного газу стоїть потреба використовувати імпортний, у тім числі для населення. Якщо міркувати далі, то це тягне за собою подорожчання енергоносіїв через непоміркованої дії з боку уряду. Вони виринають звідусіль, щойно Володимир Пустоваров починає пояснювати, чому ВАТ «Укрнафта» пішла на припинення реалізації світлих нафтопродуктів через власну мережу автозаправок (їх у компанії 563). Спочатку мова заходить про 2006 рік, коли законодавчо компанії забороняють користуватися ресурсом власного видобутку. Потім — про 2007-й, коли починає діяти драконівський закон про держзакупівлі, а закуповувати світлі нафтопродукти компанії пропонують винятково на тендерах. З умовою забезпечити реалізацію не менш як 90 тисяч тонн пального в 26 регіонах країни. Це виявляється ВАТ «Укрнафта» не до снаги, і вона упродовж року торгує комісійним товаром, аби уникнути збитків від простою численних АЗС. У лютому цього року комісіонер розриває угоду, а міжвідомча комісія при уряді з незрозумілих причин так і не реагує на прохання ВАТ «Укрнафта» закупити необхідну кількість нафтопродуктів в одного постачальника. Ігор Палиця не вбачає у цьому ніяких інтриг, про які його допитуються. Він вважає, що уряд, швидше за усе, не розібрався ще з наявними проблемами. Але на моє пряме запитання, чи не грає НКРЕ на боці НАК «Нафтогаз України» та уряду, зменшуючи відпускну ціну на природний газ для «Укрнафти», відповідає, що не виключено. При цьому, додаючи, Володимир Пустоваров не заперечує, що компанія має підстави шукати правди в суді. Принаймні, каже, успішний прецедент судового спору з НКРЕ вже існує.

Людмила ШАПОВАЛОВА.

Войціх Кузьмінський дав клятву тим, кого вже немає на світі

ВОЛОНТЕР ПАМ'ЯТІ

Батько повернувся з бородою. Малий Войціх не впізнав його — мав два роки, коли тата забирали... Боявся його, ховався: а раптом незнайомець вчинить якусь шкоду? Зло бачив змалку — арешти дядьків, сусідів, родичі цураються, бо раптом і їх запишуть у вороги народу та поженуть на етап...

Батько, марно намагаючись пригорнути сина, гірко плакав. А мама шепотіла: «Будь ти проклята, власть совєцька, за те, що розділяєш батьків та дітей!».

Леонтія забирали двічі, підозрюючи в участі в повстанні проти колгоспів. Побої, допити, вузлики у в'язницю, вузлики звідти — з одягом у крові... Коли повернувся, мусив працювати в колгоспі. У 37-му Леонтій повів сина до першого класу. Перші оцінки хлопчик біг показати батьку, до якого нарешті звик. Але на Покрову, 14 жовтня, тата знову забрали. На цей раз — назавжди. 15 грудня розстріляли. Розстріляні за вироком «трійки» й батькові брати Петро, Войціх, Франц, Микола, Іван, чоловік батькової сестри Михайло Ясінський. Прокляття висіло над родиною. Люди боялися вітатися навіть із дітьми Кузьмінських, бо хтозна...

Голодомору 1933-го Войціх Леонтійович не пам'ятає: народився 1929-го. Але вони з сестрою натерпілися в голод сорок сьомого. Та й усе дитинство пройшло в надголодь. У 1938-му маму, Кароліну, забрали на рік на заслання як дружину політв'язня. Чоловіка вже не було в живих, та вона не знала цього. Без мами — сутужно й голодно. І жодного просвітку. Вступати в технікум після семирічки не дозволили: куди без грошей на квартиру, на харчі? Не взяли хлопця і в військове училище, де було державне харчування та обмундирування: довідка про батька та його братів «помогла». Довелося, як і сестрі, в колгоспі гарувати за трудодень. А тут маму знову заарештували. За два кіло колосків, які назбирала на пожнивному полі. Дали два роки таборів...

Не бояться Бога

Якщо забути історію — переріветься нитка національної пам'яті, і її вже не зв'яжеш. Коли дехто із сьогоднішніх владців каже: «Тут у нас голодомору не було, бо фабрика суконна всіх годувала», Войціх Леонтійович хапається за серце. Нехай би пожили тоді! Окремі чиновники відмахуються від пам'яті народної, як від оси. Невже Бога не бояться?!

Войціху Леонтійовичу не спиться ночами, бо він хотів би закарбувати справдешню історію для нащадків. Зібрав прізвища всіх земляків із рідного села Нестерівці, хто згинув у молотарці голоду та репресій, щоб викарбувати їх на меморіальних плитах. Допомагали укладати список Леонід Богонос та Броніслава Полянська. Ті імена, і це далеко не повний перелік, нині на пам'ятнику, що його виходив пан Войціх по кабінетах. Спасибі, допомогла райдержадміністрація. Узявся написати й книжку про заморених голодом земляків своїх. От тільки хто видасть її?

Легше знайти в Інтернеті

Хто? Питання немарне, бо вже давно готова до друку книжка про репресії, які проводила сталінська система в Дунаєвецькому районі на Поділлі. Рекомендована до видання Центром дослідження історії Поділля Інституту історії України НАН України при Кам'янець-Подільському державному університеті від 15 листопада 2006 року. Звернувся, було, до облдержадміністрації — відписали: нема грошей. Тепер треба клопотатися по-новому, бо вже інший голова очолює ОДА. Обіцяли підтримку в облраді — та досі не зробили реальних кроків. Складається враження, що книжки отакі пишуться мало не щодня, що очевидцями можна греблю гатити! А їх все менше... Ось і Ніна Янчук, обласний керівник колишніх політв'язнів, оунівська зв'язкова, відійшла в небуття. Її режим покарав двадцятьма роками виправних робіт під землею. Скільки після того проживеш?! Вона лиш Божим духом трималася. І дуже просила Леонтійовича укласти мемуари.

Свідчення тепер легше знайти в Інтернеті, ніж у селі. Люди досі бояться оповісти правду. «Нічого не пам'ятаю», — затялася пані Ясінська з Балина, котра з мамою Войціховою була на лісоповалі в Сибіру. І син її теж — мов перед слідчим із НКВС стоїть... Як розтопити в душах оцей страх? Тільки широким оприлюдненням того, що діялося.

«Тернова нива долі»

Так зветься рукопис, що його хоче видрукувати колишній бухгалтер райлікарні Войціх Кузьмінський, голова районного товариства політв'язнів та репресованих. Це не приватні мемуари, а життєпис краю. Я бачила, як старшокласниці не відпускали з рук тих сторінок, доповнених старими знімками: «Краще читати отакі книжки, ніж нудний підручник, з якого вчитель щоразу диктує нам на уроці!». А це — жива історія. Коли отой викладач «неживої» історії» запитав клас, хто хоче написати про голодомор, піднялося тільки дві руки... З кого питати за те, що виховується байдужість до історії свого народу?

Войціх був ровесником тих учениць, коли вперше в сорок четвертому побачив бандерівців. Їх восьмеро чи десятеро зайшли на подвір'я, попросили їсти. Мати винесла два глеки молока. Може, вона й знала, що це за люди. Хлопці потім ще навідувалися, іноді ночували в хаті, яку почав будувати тато. На горищі там було чимало сіна, а солом'яний дах захищав від спеки та морозу. До 1951-го завертали до Кузьмінських, Войціх для них купував папір, стрічку до друкарської машинки, передплачував радянські газети. «Вони учили мене людськості та України», — каже тепер Войціх Леонтійович.

Хлопець виявив, що за хатою стежить лейтенант КДБ Віталій Стеньгач, попередив бандерівців. Вони вже не з'являлися, а родина не уникла біди. 17 березня 1952-го заарештували матір і Войцеха (він уже був бухгалтером у Залісцях). Військовий трибунал Прикарпатського військового округу виніс вирок: по 25 років у таборах.

Чотири роки в Хабаровському краї, в табірній зоні ЯБ 257/20-4, як і тисячі земляків, валив ліс. Маму утримували в жіночому таборі за сотню-дві кілометрів. Їй можна було раз на місяць з дозволу начальника табору написати листа. На листи в Україну до родичів Войціху ніхто не наважувався відповідати... Поки на волі будували соціалізм, «політичні лісоруби» платили нелюдською ціною за Україну. А вона й досі не настала — така, за яку боролися і страждали.

...Районне товариство політв'язнів, репресованих та членів їх родин постановило побудувати пам'ятники невинно закатованим землякам у кожному селі. Але ж воно на це коштів не має... Стараннями 79-річного Войціха Кузьмінського поставлено пам'ятник у Нестерівцях. На плитах — 171 ім'я жертв репресій та 36 — голодомору. Це не повний перелік, інформацію несуть і несуть. Войціх Кузьмінський дав клятву тим, кого вже немає на світі: до останнього подиху боротися за пам'ять про них.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: молодість Войціха Кузьмінського пройшла між квітів табірної зони ЯБ 257/20-4.

Фото з архіву.

Понаїжджали сюди, позахоплювали все...

ПРОБЛЕМА

Допекло до краю: Київ з інтелігентного міста перетворюється на монстра, заполоненого людьми, з якими лячно зустрітись у неосвітленому провулку. Від яких тхне учорашнім перегаром і давно не митим тілом.

Ця величезна маса невідомого племені, здається, не може бути контрольованою, бо вже перелилася через край, змітаючи на своєму шляху усталені норми співжиття.

Це — приїжджі-нелегали з усіх регіонів України. Вони скрізь: на новобудовах, за кермом «маршруток» і комунального громадського транспорту, підприємствах торгівлі, в офісах. За мізерну зарплатню їх охоче беруть роботодавці, позбавляючи законних робочих місць корінних киян. Адже нелегали забезпечують роботодавцям величезні прибутки, не вимагаючи дотримання трудового законодавства. Крім того, за них наймачі не платять податки. Незабаром нам доведеться виселятися у дешеве житло в найгірші райони столиці, оскільки приїжджі не лише будують, а й скуповують квартири в центрі.

Київський міський голова Леонід Черновецький ініціював розробку КМДА механізму реєстрації людей, котрі приїжджають для мешкання чи роботи в столиці — місто перенаселене, а відтак, бракує фінансування витрат для такої кількості «невпрахованих» громадян. З нелегалами, які створюють величезну кількість проблем, не справляються правоохоронні органи, які в цьому зв'язку інтенсивно розкладаються, корумпуючись за рахунок мігрантів.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

На мій погляд, рішення КМДА про реєстрацію — правильне. Але проти нього виступають опоненти Черновецького у Київраді, вважаючи його дискримінаційним і таким, що порушує закон «Про свободу пересування і свободу вибору місця мешкання». А також, що це створить для столиці економічні, соціальні й побутові ризики, оскільки цілі сфери міського господарства комплектуються приїжджими працівниками. І що у зв'язку з цим у місті водночас зупиниться комунальний транспорт, припиниться вивезення сміття, прибирання вулиць і будівництво.

Начебто опоненти міського голови і мають рацію для таких заяв. Утім, заперечуючи ініціативу Черновецького, вони не пропонують іншого рішення. Але хіба вони не бачать, на що нелегали перетворюють Київ? Від такого нашестя приїжджих місто і його мешканці задихаються. Я не знаю, що треба з цим робити, але й так тривати далі не може.

Надія КОРЕЦЬКА,
педагог, корінна киянка.

Від редакції. *Жорсткий, неприязний лист. Але ж бо кияни завжди відзначалися гостинністю. Та велика кількість приїжджих у столиці держави — звичайне явище. З них тут теж формується нова бізнес-еліта та робітничий клас. З другого боку — інфраструктура столиці насправді не готова до такої кількості людей, які нині мешкають у ній. І запитання: чи готові кияни зайняти непрестижні робочі місця, які «захопили» приїжджі-нелегали? Навіть якщо за таку роботу платитимуть нормальні гроші... Є над чим поміркувати. Тож запрошуємо до розмови.*

Гуманізму!

Столична влада співпрацюватиме з Німецьким союзом захисту тварин, що сприятиме розв'язанню проблеми безпритульних чотириногих.

Про це повідомив заступник голови КМДА Віталій Журавський. Він, як і німецькі партнери, вважає, що до всіх тварин слід ставитися гуманно, а бродячих собак треба не вбивати, а стерилізувати. В місті проводяться рейди, під час яких виявлялося жорстоке ставлення до тварин, зокрема вуличними фотографами та людьми, що використовують чотириногих з комерційною метою.

Президент Німецького союзу захисту тварин Вольфганг Апель наголосив, що ця організація давно співпрацює з Києвом і запропонував програму заходів, спрямовану на зменшення кількості бродячих тварин — через стерилізацію їх. Така програма вже діє в Одесі.

Микола ТЕРТИЧНИЙ.

Позбутися «пробок» у столиці

...Пропонує міністр транспорту і зв'язку України Йосип Вінський. Він вважає: запуск залізничного кільця у Києві допоможе перерозподілити пасажирські потоки та поліпшити ситуацію із заторами на дорогах Києва.

Глава відомства переконаний, що є можливість спорудити ще одну лінію метро в Києві, яка з'єднає лівий і правий береги Дніпра. Це дозволить перевозити «дуже великий пасажиропотік містом». На його думку, для організації руху існуючими шляхами міська влада повинна придбати шість електропоїздів і організувати розв'язку з доправленням пасажирів до пунктів перевезення. Міністр обіцяє «негайно запустити кільце», як тільки вона розв'яже ці питання. Електрички курсуватимуть за графіком, особливо в години пік — уранці та ввечері. Тож проблему із заторами буде розв'язано», пообіцяв Йосип Вінський.

Леонід ПАРХОМЕНКО.

Головні козирі не розкрито

Здивувати мешканців столиці та її гостей під час Дня міста обіцяє КМДА. Вже затверджено заходи цієї події, серед яких — чимало сюрпризів. Утім, головні козирі не розкрито, хоч про деякі повідомляється.

Приміром, про книжковий форум, на якому буде представлено твори українських авторів. Частину з них виставлять на Хрещатику, а частину — в «Мистецькому арсеналі». На двох центральних вулицях представлять картини художників, присвячені Києву. До речі, їх продаватимуть на аукціоні. На вулиці Володимиро-Либідській відкриють пам'ятник Казимиру Малевичу. А увечері на Майдані Незалежності відбудеться концерт з участю зірок української естради.

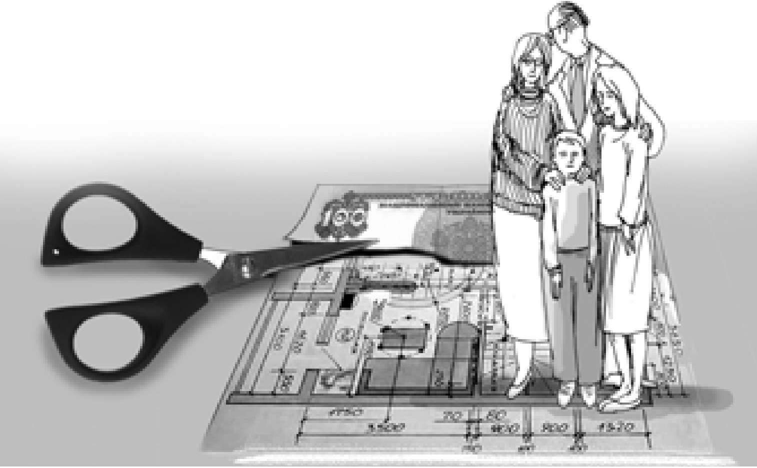
Кияни і гості столиці зможуть не тільки подивитися, а й узяти участь у спортивних заходах. Традиційні благодійні марафони і шоу байкерів відбудуться на Хрещатику. На свято, за попередніми підрахунками, піде більше грошей, аніж торік.

Анатолій МАКАРЕНКО.

Чи доплачуватимуть тим, у кого житлоплощі бракує?

Головне управління з питань цінової політики КМДА пропонує запровадити додаткову оплату за зайву житлоплощу. За словами його начальника Василя Яструбинського, відповідно до Житлового кодексу, норма житла для однієї людини становить 20 кв. м плюс 10 кв. м на одну родину.

Тож ініціатори вважають, що в столиці потрібно підвищити тариф на площу, що перевищує норму. А за «нормовані» метри пропонують залишити чинний тариф. А також у межах цих норм залишити нинішні тарифи, а розраховані нові запровадити на ту площу, що перевищує зазначені цифри. Тим, хто неспроможний платити за новими правилами, — продавати більшу квартиру і йти в ту, що становитиме 20 кв. м на людину.

Управління вже передало нові розрахунки в КМДА та до комісії Київради. Нова схема оплати має стосунок до квартплати й опалення. У грудні 2006 року КМДА встановила нові тарифи на квартплату: ті, хто мешкає в житлових будинках вище, ніж 12 поверхів, платять 1,1 грн. за 1 кв. м, у будинках до 12 поверхів — 1,05 грн., у будинках без ліфтів — 0,86 грн. КМДА також має намір уже з березня підвищити тарифи на опалення для бюджетних установ, організацій та інших споживачів на 20,1—24,9%.

Цікаво, чи КМДА доплачуватиме тим мешканцям столиці, в яких житлоплоща становить менш як 10 кв. м на сім'ю?

***Жанна* ПРОХОРЕНКО.**

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Хто зупинить вандалів?

У столиці масово знищуються архітектурні та історичні пам'ятки. Це — «робота» високопоставлених чиновників, священиків і бізнесменів

Таку інформацію можна прочитати в повідомленнях УНІАН. Приміром, на місці зруйнованої торік старої будівлі Київського військового телеграфу, що входив до фортечного комплексу «Київська фортеця», компанія «Українська торгова лінія», яку ЗМІ пов'язують з відомим бізнесменом, газовим посередником Дмитром Фірташем, планує побудувати величезний готельно-офісний центр у 52 поверхи.

За словами директора історико-архітектурної пам'ятки-музею «Київська фортеця» Петра Кулінича, під загрозою знесення може опинитися ще одна пам'ятка архітектури — будинок Київської комендатури біля станції метро «Арсенальна». Неподалік (вул. Січневого повстання, 1) КМДА 20 лютого дозволила побудувати адміністративно-громадський комплекс. Але постраждала не тільки «Київська фортеця». За останні кілька років на території Києво-Печерської лаври ченці, які ділять святиню з науковцями, звели близько 15 тис. кв. м новобудов. Хоча будь-яке нове будівництво тут заборонене.

Тим часом боротися з незаконною забудовою і руйнуванням архітектурних та історичних пам'яток нема кому, пише журнал «Корреспондент». Адже в будинках, споруджуваних на руїнах національних пам'яток, житимуть самі можновладці. Попри запевнення Київського міського голови, що всі проблемні ділянки були виділені під забудову ще його попередниками, 14 грудня минулого року КМДА дозволила Українській православній церкві Київського патріархату спорудити адміністративно-житловий комплекс у Десятинному провулку, 3-а, 3-б і 5-д. При цьому фундамент палацу князя Володимира, що знаходиться тут, збираються зберегти ... у підвалі нового будинку.

«Київрада добре знає господарів і забудовників, які одержують землю», — запевнює депутат Київради від БЮТ Юрій Дмитрук, котрий очолює тимчасову комісію з питань землекористування. За його словами, найчастіше за всім цим стоять самі депутати або високопосадовці. Захистити історичні пам'ятки від руйнування, а старий Київ — від висотної забудови можуть тільки масові протести киян і політичні рішення судів, — упевнений він. — Хоча навіть гучні заяви не здатні перешкодити, якщо там замішані великі гроші».

А чому б борцям за справедливість Київради не оприлюднити імена забудовників і хазяїв таких новобудов? Можливо, тоді не потрібні були б акції протесту? Утім, який сенс протестувати? Адже, приміром, скандальний будинок на вул. Грушевського, 9-а, що на схилі Дніпра неподалік Верховної Ради, уже здано. Хоча знести його на багатотисячних мітингах три роки тому обіцяв сам Президент Віктор Ющенко. І чим закінчилося? Нині поряд з цим «негарним» будинком, збудованим «бандитами» з попередньої влади, триває будівництво другої черги елітного монстра...

ХРОНІКА

ВАШИНГТОН

Наші дизайнери показалися на Тижні моди у Вашингтоні

Минулого тижня у Вашингтоні висадився український модний десант. Олексій Залевський, Тетяна Земськова і Олена Ворожбит, Оксана Караванська, Ліля Пустовіт і Олена Буреніна презентували свої колекції на показі в Посольстві України в США. Минулої осені Українській раді моди запропонували представити своїх модельєрів на Тижні моди у Вашингтоні.

— Я впевнений, що ця акція запам'ятається у Вашингтоні. Українські дизайнери створили чудесне шоу. Показали не тільки наші традиції, а й образ сучасної України — динамічної, орієнтованої в майбутнє, що відповідає всім сучасним тенденціям, у тому числі й у світі моди, —відзначив Надзвичайний і Повноважний Посол України в США Олег Шамшур.

Костюми українських модельєрів демонстрували американські моделі. Подіумом дефілювали також дві «Міс Україна» — Наталя Надточей і Наталя Швачко. А володар цього титулу 1995 року Влада Литовченко вручила гранд на підтримку творчості від очолюваного нею нині Благодійного фонду «Обдаровані діти — майбутнє України»

початківцю українському модельєру Олені Бурениній **(на знімку).**

Ольга ВІТЕР.

ЧЕРКАСИ

Пішов у вічність в двадцять шість

У селі Сигнаївка Шполянського району вшанували 100-річчя від дня народження визначного поета-неоромантика Олекси Влизька.

Талановитий 26-річний юнак, автор семи поетичних збірок, глухий від народження, був розстріляний за вироком військової колегії Верховного суду СРСР у грудні 1934 року за «контрреволюційну діяльність».

Його поетичні збірки «За всіх скажу», «Живу, працюю», «Серце й вогонь» та інші замовчувалися навіть після політичної реабілітації у 1950-х роках. Нині на батьківщині Олекси Влизька у Сигнаївській середній школі діє кімната-музей поета, а одна із сільських вулиць носить ім'я неоромантика.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Олександр СИЗОНЕНКО

Людина йде за музикою

Есе

Пам'яті
Героя України
Олександра БІЛАША

1.

У грудні 1961-го запросять мене з Миколаєва в Київ працювати в сценарному відділі кіностудії імені Довженка. Саме тоді озвучуватиметься тут молдавський фільм «Людина йде за сонцем». Він буквально зачарує мене, новачка!

Уявіть собі трьохлітнього хлопчика у пістрявій ковбойці та коротеньких штанцях на одній підтяжечці, який самостійно мандрує гамірними вулицями великого міста, не зводячи очей із сонця. Бабуся чи мама скажуть малюкові: коли йти за Сонцем, обійдеш всю планету і повернешся разом з ним додому! От хлоп'я і йде за ним. А воно тікає від нього: не ближче й не далеє — кличе і вабить його.

Зараз мені уявляється, що саме отак, як цей малюк за Сонцем, чимчикує змалечку за музикою кучерявий і кругловиденький Сашуня Білаш! Спочатку озвучений маминими піснями у рідному Градизьську, а потім мелодіями всієї України. А вирісши, закінчивши консерваторію, даруватиме всім нам свої талановиті мелодії.

Раніше, ніж самого Білаша, зустріну в кіно — таки ж у кіно! — першу ліричну пісню «Впали роси на покоси» з фільму «Роман і Франческа» Володимира Денисенка, знятого саме тоді на Довженковій кіностудії, в яку я входитиму, як у храм.

У тій першій Білашевій пісні мене вразить ніжна, задушевна мелодія. В ній ясно вчуватиметься відлуння найприкметніших рис народного українського мелосу. І разом з тим якась особлива, неповторна тональність і задушевний ліризм.

— Чия це музика? — спитаю Володю Денисенка. — Чи не Платона Майбороди?

— Не тільки світла, що у вікні! — чомусь розсердиться Денисенко. — З'явився новий талант — Олександр Білаш. Ось побачиш, який це композитор! Незабаром принесе пісню для сценарію про Шевченка. Я тебе з ним познайомлю.

Але студійні клопоти і колотнеча, нестача путніх сценаріїв заважатимуть нашій зустрічі з Білашем. А слава його ширитиметься, гучнішатиме, завойовуючи все більше палких прихильників. Особливий успіх матимуть пісні на слова Дмитра Павличка: «Два кольори мої, два кольори», «Долиною туман тече», «Явір і яворина». Вони увійдуть до репертуару найвидатніших співаків: Дмитра Гнатюка, Миколи Кондратюка, Євгенії Мірошниченко, Діани Петриненко, квартету «Явір».

Пісні Білаша й Павличка заспівають по селах і містах України. А далі й по всьому Радянському Союзу. І як не просто їм змагатися з піснями Платона Майбороди та Андрія Малишка, вони потихесеньку-полегесеньку почнуть домінувати на телебаченні й у радіоефірі. І навіть в урядових концертах.

Зараз, через сорок років, це важко збагнути і пояснити. Навіть усвідомити. Бо й понині живуть у народі, не тускніючи, «Пісня про рушник», «Ми підем, де трави похилі», «Вчителько моя», «Київський вальс», «Явір» Платона Майбороди на слова Андрія Малишка. І все ж, поряд з ними виникне бум надзвичайної популярності пісень Олександра Білаша.

...8 березня 1962 року на шкільні весінні канікули приїде до мене з Миколаєва моя дружина-вчителька, і ми потрапимо на концерт у Жовтневому палаці. За нинішніми днями забудеться урочиста частина, як і весь концерт. А в пам'яті й серці і зараз лунає пісня «Вчителько моя» у виконанні прекрасного соліста Київської Опери Костянтина Огнєвого.

Коли він єдвабно-оксамитовим тенором братиме найвищі ноти:

Вчителько моя! Зоре світова!

— серця наші завмиратимуть. І мимоволі навертатимуться непрохані сльози захоплення ліризмом і нез'ясовним смутком цих проникливих слів, підсилених мелодією. І понині бачу опромінені поезією Андрія Малишка та музикою Платона Майбороди карі очі моєї дружини — любої з дитинства Галюсі Драгунівської! Захопленням, гордістю за нашу культуру і щастям світитимуться вони. А також вдячністю мені за той незабутній концерт. Давно вже ніхто так не гляне на мене. Та й чи можливо це диво у теперішньому жорстокому, майже перевернутому світі?

Треба прожити разом все життя, починаючи з юності, розділити всі негаразди й труднощі, горе і радощі, щоб усе в цьому світі стало спільним — навіть поезія і музика! І особливо враження від неї, як у тому концерті.

Вчителько моя! Зоре світова!
На Вкраїні милій, в рідній стороні...

Ця пісня написана ніби про мою любу дружину, якої давно вже немає... Нам тоді здавалося, що з піснями Платона Майбороди на вірші Андрія Малишка ніщо вже не зрівняється!

2.

Аж тут буквально другого дня приїздить на кіностудію Сашко Білаш, і ми йдемо в тонательє «Щорсівського» павільйону на запис його нової пісні.

Білаш сам сідає за рояль і починає урочисто, тривожно, навіть похмуро:

З далекого краю лелеки летіли...

Туга і сум, гірка печаль вчуваються вже в цих речитативних словах, а ще більше — в мелодії, задумливій і протяжній, як отой далекий і тяжкий переліт через море. Чую, як від рокоту рояля і Сашкового голосу судома зводить мені щелепи і все обличчя, а за комір, під галстук, хтось ніби сипоне снігом:

А в одного лелеченька крилонька зомлі- іли...

— співає далі Білаш, високо підвівши кучеряву голову і заплющивши очі: він розчиняється в щойно написаній пісні, забувши себе. Вона стає часткою його душі, а може, і його самого.

Висотала сили чужина проклята...
Візьміть мене, лелеченьки,
на свої криля-ата,

— витає Сашків голос під високим склепінням тонательє. А потім ще вище й сильніше, у відчаї і благанні сягаючи «форте»:

Візьміть мене, лелеченьки-и-и...

— знижуючись до «піано»:

На свої крилята-а-а...

Не змовляючись, кидаємось до Сашка, обнімаємо й цілуємо його, зворушені й радісні: саме такої пісні бракувало сценарію про Шевченка і майбутньому фільму! І ось вона, ось! Перед нами. Аж проситься на екран!

— Подуріли, чи що?! — відбивається Білаш, а в самого — сльози в очах.

Павличко стоїть збоку, зіпершись на рояль, блідий і стомлений.

Але й без зайвих слів ясно: пісня Білаша і Павличка, і тільки вона, виразить настрої вивезених в Петербург з України кріпаків Енгельгардта! І майбутній фільм Володі Денисенка цією піснею значно підніметься художньо, емоційно, настроєво, не втрачаючи реальності, уникаючи риторики й театральщини, абсолютно протипоказаної кінематографові.

То були рідкісні хвилини братерського єднання, дружніх творчих успіхів на кіностудії імені Довженка, яку ми гуртом підіймали з великої й затяжної кризи. Не так виробничої, як художньої.

Не стане Андрія Малишка і братів Майбород — і Георгія, і Платона. А їхня музика, як і пісні Білаша, живуть у народі, в нашій культурі — єдина втіха і єдина надія, що ніяка сучасна какофонія та інша чортівня не затьмарять остаточно ні музику братів Майбород та Сашка Білаша, ні поезію Андрія Малишка, Дмитра Павличка, Михайла Ткача.

І народні пісні, хоч їх і не пускають на телеекрани, не вмруть, не загинуть! Аж доки людство та ненажерливі хазяї телевізійних каналів не збожеволіють зовсім у гонитві за прибутками з телереклами, кривавих бойовиків-трилерів та чужинецьких вбивчих ритмів без мелодій, без слів та без здорового глузду.

3.

Найчастіше зустрічатимемося з Сашком Білашем в більярдній Спілки письменників. Відпрацювавши робочий день на посаді Голови київської міської організації Спілки композиторів, вечорами приходить сюди відпочивати за улюбленою грою, запекло змагаючись з Михайлом Ткачем, з яким вони тоді сердечно заприятелюють, подарувавши Україні «Ясени, ясени», «Прилетіла ластівка», «Ранній сніг на зеленому листі», «Сину, качки летять!». Обоє вродливі, на диво кучеряві, добрі й привітні, вони створюють під час гри атмосферу приязні, супроводжуючи кожний удар дотепами й смішинками.

Високий, кремезний Білаш з'являється у гарних костюмах і білих сорочках і, здається, прикрашає всю Спілку письменників своєю породистою статурою, шляхетно вписуючись у вибагливий і розкішний інтер'єр особняка генералів Ігнатієвих. Мимоволі милуємося ним, з цікавістю спостерігаючи за його легкими й вправними руками, могутніми й точними ударами, якими він кладе в лузи неймовірні кулі. Особливо в «Піраміді». Він віддається грі на більярді, як і музиці, з невгамовним своїм темпераментом.

За всієї своєї зовнішньої стриманості і навіть суворості, Білаш наділений вразливою й емоційною натурою. На концертах, під час виконання його пісень, заплющує очі, поринаючи в мелодію всією душею, хитається в такт пісні, забувши все на світі. Здається, він чує не виконавців, а вслухається в ті музичні світи, які тісняться в його душі, де б він не був і що б не робив.

Я люблю його грайливі мелодії — в «Ясенах», в пісні «Білий сніг на зеленому листі». Але ще більше захоплюють — ліричні, а то й сумовиті, з елементами трагічних настроїв і переживань, як от: «Неначе дерево безлисте, стоїть душа моя в полях...». Тут музика Білаша підсилює сумовитість Павличкового тексту, надає йому глибшого змісту й захоплюючої тональності.

Як і в іншій пісні на Дмитрові слова про явір:

Він не знає, що надійдуть люди,
Зміряють його на поруби,
Розітнуть його печальні груди,
Зроблять скрипку із його журби...

Маємо рідкісне злиття поезії з музикою — дорогоцінна прикмета пісенної культури!

В побуті, в спілкуванні від цього сумовитого ліризму не лишається й сліду: Сашко буває веселим, дотепним і навіть грубуватим у виразах, але обов'язково толерантним. Навіть у грубості. І завжди він трохи іронічний, ущипливий. Вважає це атрибутом товариськості й дружби. І в цьому стані йому вдається не лише бути якийсь час, а й лишатися постійно невимушеним і настільки природним, що мимоволі дивуєшся: невже цей веселун і дотепник пише таку ніжну й ліричну музику?

— Сезан де базан! — гукає мені, як тільки зайду в більярдну. — Саме вчасно прийшов!

Зараз я покладу в середню лузу «шістнадцяту» кулю і — до Галини Сидорівни в «Еней»! З Мишка причитається. Бо я його зараз поб'ю, як в'ючного мула!

А Михайло Ткач тихенько всміхається одними кутиками м'яких, майже дитячих вуст, трохи лукаво й іронічно, бо «свою» кулю сховає майже в лузу паралельного дальнього кута: спробуй поцілити! Але Білаш знімає піджак, світячи на всю більярдну могутніми плечима й грудьми, обтягнутими білосніжною, гарно випрасуваною сорочкою, і, на диво спритно і легко перегнувшись через стіл, вганяє в лузу могутнім ударом «шістнадцяту», найголовнішу кулю під схвальні вигуки всіх присутніх. І навіть під мляві аплодисменти старенького інтелігентного маркера, який займався своєю справою, ще коли Сашка й на світі не було, і набачився за свій вік таких майстрів більярда, що куди твоє діло!

Сашко не кидає тріумфально кий на стіл, як полюбляють це робити заяддлі й пихаті більярдисти, вигравши партію, а дбайливо й обережно ставить його в піраміду, одягає свій піджак, махає рукою:

— Гайда, товариство! Є привід. Бо воно, без приводу, якось не того... А ти, Мишко, «не торгуйся, не скупись». І я теж, як програю, пригощатиму всіх на широку ногу!

В застіллі Білаш вихваляє Спілку письменників за товариськість і дружбу, що тоді й справді панували в нашому середовищі за мудрого й вимогливого головування Олеся Терентійовича Гончара.

— Ну, от тягне мене сюди, до Вас! Наче хтось веде мене, мов корову на налигачі! Бо у вашому товаристві душею відпочиваєш! — гукає з піднесенням Сашко. — Немає у вас ні заздрощів, ні пліток, ні підсиджувань, ні доносів! Як у нас, у композиторів. Заздрю вам! Похорошому, по-білому заздрю, от що!

— Не заздри, Сашо, — урезонює його Зарудний — душа будь-якої компанії. — Добре там, де нас немає. Недарма ж так кажуть в народі. А цього добра і в нас вистачає. То ти його не помічаєш. Вечорами воно вщухає — відпочиває до наступного дня.

— Ні, Миколо Яковичу, — заперечує Білаш. — Це стерво вже як заведеться, то навіть тхне і не вивітрюється. Особливо дрібна заздрість! Якщо зів'є гніздо, добра не жди. А я ж вас усіх знаю, як облуплених: ніхто нікому не заздрить! Тільки радується успіхам друзів. От за це я й люблю вас...

— Ну, тоді наливай! — сміється Зарудний. — Але скажу тобі чесно: не бачив ти смаленого вовка! От якби попрацював у кіно, отоді б знав, по чому фунт лиха, сам вовком завив би. Ото вертеп!

— Вертеп — не вертеп, — піднімає високо

й гордо кучеряву свою голову Василь Земляк, — а ще Горький сказав: «Бездарність зла — бійтеся невдах!» Оце, голубе, зло, так зло! Від нього всі наші біди — від того, що бездарні люди пруться в літературу, в кіно, в музику. І ніхто їм не доведе, що вони бездарні. А успіхів — нуль! От вони й казяться: заздрять, якщо в когось виходить щось путнє, розповсюджують плітки. А то й з доносами бігають у «Велику Хату», що на цій самій, Банковій, вулиці. Або на вулицю Короленка, в КДБ вважають. Правильно ти кажеш, Миколо: Сашко ще не варився в кіношному казані. Та й літературне середовище не краще. Тільки й того, що виглядає пристойніше.

Такі розмови інколи виникали, бо доноси й справді були тоді. І ми від них всі потерпали — хто в більшій, хто в меншій мірі. І це отруювало нам життя. Однак, за нинішніми неблагополучними днями, все те здається дріб'язком. Бо було найголовніше — кипіла творча робота в усіх Спілках і на кіностудії імені Довженка! А зараз — морок і запустіння. Що в літературі, те і в кіно.

Коли всі розійдуться і лишиться тільки черговий у вестибюлі, ми піднімаємося в конференц-зал на другий поверх. Там є рояль, і Сашко Білаш грає й співає нам щойно написані нові пісні. І навіть арії з опери «Гайдамаки», над якою він тоді працював. А одного разу, вже зовсім пізно, запрошує нас усіх додому:

— Мама приїхали. Захотілось подивитися, яку квартиру в Києві виділили синові. А вчора кажуть: «Покажи, з ким ти тут дружиш. Хочу побачити твоїх столичних друзів і товаришів». Та й ви ж, мабуть, не відмовитеся побачити мою маму.

Їдемо. Ввалюємось цілою ватагою в нову Сашкову квартиру і бачимо неймовірно красиву, навіть на вигляд добру й привітну жінку. Вона всіх нас по черзі перецілує, примовляючи ласкаві слова, мов до дітей. Всіма нами милуватиметься, висловлюючи захоплення таким грудним, м'яким і задушевним голосом, що ми не тільки зрозуміємо, а й відчуємо, від кого в нашого Сашка така розкішна врода і ще розкішніший пісенний та композиторський талант. І неабиякі вокальні здібності.

Щаслива й незабутня пора! Вона ніколи не вернеться. А гріє душу і зараз, коли майже нікого з наших друзів немає. А лишаються тільки спогади про них...

4.

1 грудня 1969 року мене несподівано включать в спеціалізовану туристичну групу, яка вилітає в США і Канаду на зустрічі з українською діаспорою різноманітних течій — в тому числі й з членами ОУН: керівництво Радянської України за Шелеста нащупуватиме контакти для пом'якшення відносин і з цим непримиримим крилом української еміграції. Про це нам офіційно об'являть перед відльотом.

Вилетівши о 9.00 з Шереметьєво-2 літаком Іл-62, через вісім годин польоту за Сонцем, не відстаючи і не випереджаючи його, опиняємося в Монреалі теж о 9.00, подовживши добу на третину! Тут наш лайнер заправляють після перельоту через Атлантику, щоб летіти далі.

Хто не літав над океанами, той не має уявлення про велич і красу нашої планети. Свої враження від цього дивовижного перельоту та від перебування в Америці розповім, повернувшись, в «Чиказькому рандеву», опублікованому в «Літературній Україні» і в Книзі Талантів «Не вбиваймо своїх Пророків!». Туди й відсилаю зацікавлених читачів. Якщо такі знайдуться. Але зараз хіба здивуєш чим-небудь заклопотаних гонитвою за «доларами» співвітчизників? Чи отих, що ледве зводять кінці з кінцями, та ніяк не зведуть? Напиши зараз хоч «Війну і мир», хоч «Тихий Дон» — ніхто й вухом не поведе!

Та все одно хочеться розповісти, як схвилює зустріч з Білашевими та Павличковими піснями й там, за океаном. Першого ж дня в Нью-Йорку нас запросять емігранти першої й другої хвилі і прийматимуть в підвальній російській православній церкві на Бродвеї, хоч самі вони — греко-католики. Що ж поробиш: українська громада Нью-Йорку бідна. Не має свого приміщення. А знімає те, що найдешевше. Частуватимуть нас борщем, варениками, голубцями. Тобто — екзотичними в Нью-Йорку українськими стравами. Очевидно, це в них давня, усталена традиція.

В застіллі вони засипатимуть нас розпитуванням про Україну, про ті місця, де народилися й покинули їх не з власної волі. А тепер тужать за ними. Після дружньої вечері ці немолоді, биті життям люди піднімуться на церковний клирос і співатимуть нам до щему слабими голосами українських народних пісень. А потім — «Два кольори мої, два кольори...», «Ясени, ясени», «Явір і яворина».

Як же світитимуться в церковній напівтемряві їхні немолоді й згорьовані лиця! Як сяятимуть стомлені очі! Як блищатимуть в них сльози ностальгії, суму за Батьківщиною!

Так само співатимуть Білашевих і Павличкових пісень і в Народному Домі в Торонто, коли ми через десять днів перелетимо в Канаду. І за океаном відгукнуться згорьовані українські душі на слова і музику талановитих синів України! Це нас вразить, схвилює і принесе справжню радість.

Воістину: для талантів не існує ні відстаней, ні кордонів. І навіть океан безсилий проти їхнього впливу — не може стати перепоною!

5.

Найдужче зблизимось і здружимося з Білашем на моєму п'ятдесятилітті. Станеться так, що 20 вересня, в день мого народження, в Миколаївській філармонії за рішенням бюро обкому партії підготують мій офіційний ювілей. І ми з Галею повернемося в Київ тільки через тиждень, 27-го. А це -день народження Павличка. Як же ми зрадіємо, коли після Загребельних Елли й Павла, Зарудних Миколи і Зої, Земляків Василя і Олі, Ткачів Михайла і Людмили, Чабанівських Михайла Івановича й Ліди, Швеців Василя і Марини з'явиться і Сашко Білаш! Не піде до Павличка, а прийде до нас. Вперше!

Прийде сам, бо Лариса Остапенко, його дружина — Народна Артистка України з чудесним мецо-сопрано — буде десь на гастролях. Білаш одразу ж попросить баян «Кремінне», з яким наш син відвідував п'ять класів музичної школи в Миколаєві.

Пам'ятається чи здається, що Сашко теж кінчатиме консерваторію по класу баяна. Бо як же він гратиме на цьому примітивному учнівському інструменті! Як візьме для проби перші акорди на басах і голосах, так усе враз замре, заслухавшись.

«Затужу, закурличу...». Сашко саме тоді напише на ці слова Бориса Олійника потрясаючу сумну мелодію, а також оту пісню на поезію Андрія Малишка «Цвітуть осінні тихі небеса...». Саме ці дві пісні він гратиме й співатиме на моєму 50-літті весь вечір і всю ту ніч, сам переповнений і захоплений ними. Та ще як гратиме! Які акорди братиме на старенькому баяні, перетворивши його на наших очах мало не на орган. І ми всі дружно підспівуватимемо йому, спочатку нащупуючи слова і мелодію, а потім все впевненіше й злагодженіше. Особливо гарно вторитиме йому альтом з полуноти або «вторим», — як казав незабутній Григір Тютюнник, — моя Галя, маючи абсолютний музичний слух.

На той імпровізований концерт зійдуться до нас всі мешканці нашого під'їзду: Юрій Оліферович Збанацький, що був тоді Секретарем Спілки письменників, з дружиною Ольгою Сильвестрівною, Сашко Дяченко — директор видавництва «Радянський письменник» — з дружиною Зіною, Натан Самойлович Рибак з Євгенією Євдокимівною — сестрою Олександра Корнійчука. Перелічую їх усіх, любих мені сусідів, щоб хоч тут згадати. Бо всі вони повмирають — й сліду не лишиться...

І я й зараз чую чарівний звук Сашкового баяна і його баритона. Чую ті прекрасні слова великих наших поетів, покладені на таку щемливо-сумовиту музику, що й зараз серце мліє і розчиняється в ній.

Десь майже опівночі завітають до нас з Дмитрових іменин Драч і Павличко з барткою, зробленою гуцулами-різьбярами його рідного Стопчатова. Це й буде мені чи не найпам'ятніший ювілейний подарунок, який і понині бережу, мов реліквію. А іноді й користуюсь цією барткою в свята, як помічницею пораненої в Берліні ноги.

Гості потомляться і помаленьку розійдуться, а ми з Білашем співатимемо його найкращих, найсумовитіших оцих двох пісень до ранку. Вже й сонце зійде, вже й люди йтимуть на роботу, а ми ніяк не можемо розлучитись!

Ніколи, ні разу не доведеться бачити Сашка п'яним! Чи напідпитку. А цього разу, коли ми нарешті вийдемо на наш високий ганок, залиті сонцем і навіть засліплені ним, Білаш обніме мене за плечі, поцілує і тихо попросить: «Покажи мені мою машину». Вони стоять під протилежним бордюром: усі — «Волги», усі — сірі, однакові, як близнюки!

Але я знаю Сашкові номери, і ми підійдемо до його машини. Гордо випроставшись на свій велетенський зріст і розправивши могутні плечі, Білаш огляне залитий сонцем сквер — зелений-зелений! Ніби скупаний вересневою блакиттю. Глибоко зітхне, вбираючи не повітря, а ніби оту синяву із знаменитого вірша Якова Щоголіва:

Високо у небі, в ірій летючи,
Голосно курличуть журавлів ключі.

Журавлі, щоправда, того ранку не летітимуть. Хоч мали б летіти — так гарно у нас на душі! І від нашого братерства. І від Сашкової музики. І від мого ювілею. І зараз, як тільки згадаю той ранок, так і війне мені в душу той давній настрій, а в ніздрі — свіжий подих погожого вересня. А перед очима постає величавий, могутній, прекрасний у своїй славі, ще зовсім молодий і вродливий Олександр Білаш — окраса нашої музичної і пісенної культури. Того ранку нам здаватиметься, що ми вічні! Що ніколи не постаріємо і не щезнемо із своєї прекрасної Української землі, опроміненої яскравим сонцем і скупаної в синяві того погожого ранку.

6.

Не встигну оговтатись і перевести дух після перебування в Америці, як мене включать до складу делегації міста-героя Києва, що відлітає в Томськ. У делегації — знаменитий баритон Микола Кондратюк з дружиною Наталею, яка йому акомпануватиме на всіх виступах і концертах; прекрасна співачка з оксамитовим сопрано Народна Артистка України Діана Петриненко; Тарапунька і Штепсель з їхнім оркестром та вельми вродливою солісткою Юлією Пашковською — дружиною Юрія Тимошенка. А головне — з нами летять Олександр Білаш і Михайло Ткач! Близькі мої друзі, слава яких саме тоді сягне свого апогею в Україні. Та навіть загніздиться й на далекій річці Томі, що впадає в Єнісей. І по всьому отому «Сибіру неісходимому» -в чому ми й переконаємося незабаром у тій поїздці.

У Томськ прилітаємо на світанні. Небо над ним чисте, як скло! А повітря таке прозоре, яким воно буває тільки під час великих морозів. Стюардеса й справді оголошує:

— У Томську мінус 42 за Цельсієм!

А я — в ратиновім демісезоні й італійських модельних туфлях.

— Нічого, Сашко, — заспокоює мене Білаш. — В Уренгой полетимо без тебе. А в Томську перебудеш і в цьому вбранні. Хоч воно й не по сезону нашому Сезану де Базану.

На цей жарт всі дружно засміються, та мені від того не потеплішає.

Поселять нас в готелі «Сибір». О 9-й — сніданок. Збираємося всі за одним спільним столом. А Миколи Кондратюка немає. Яєчня стигне, а його все нема й нема. Нарешті з'являється. Білий, як стіна! Стоїть, як вкопаний. А в очах — сльози:

— Помер Малишко, — ледве вичавлює з себе. І не сідає, а падає на стілець.

Звістка приголомшує. Тоді рідко вмиратимуть наші друзі. І ми ще не звикнемо до такого страшного лиха. Та й чи можна звикнути до нього коли-небудь?

Знаємо, як близько вони дружили — Малишко і Кондратюк! Такого нашого Поета не стало! А йому ж усього — 54! Ще б жити та жити! Та писати свою незрівнянну Поезію! А воно — бач, як сталося? Несподівано й особрушно. А тут, у Томську, ще й черговий «сухий закон» — так що й пом'янути ніяк: за весь тиждень нашого перебування — а ні-ні! Як в монастирі...

7.

І тільки в останню ніч, перед вильотом до Києва, Бюро обкому партії дасть нашій делегації офіційний прощальний прийом в привілейованому дитсадочку, розміщеному в колишній резиденції царського намісника -генерал-губернатора Томська. Тут уже буде не тільки різноманітна випивка. А й сьомга. Й ікра червона. Та й чорна, зерниста. Осетрина заливна і одварна. І навіть «стерляжья уха»! А в ній — по дві дивовижно красиві, хоч і невеличкі стерлядки! Рідкісної краси і смаку рибини! Воістину — царське пригощання!

За першим тостом, не цокаючись, пом'янемо Андрія Самойловича. І я прочитаю напам'ять кілька його віршів із знаменитого циклу «Україно моя». А всі секретарі обкому партії зрозуміють українську поезію, розчуляться й гаряче аплодуватимуть.

А потім співатиме Микола Кондратюк під акомпанемент своєї Наталі. Діані Петриненко акомпануватиме Олександр Білаш. А коли господарі попросять заспівати красуню Пашковську, вона підведеться й скаже:

— У присутності таких видатних вокалістів, та ще після їхніх потрясаючих виступів, негоже демонструвати свій примітивний спів! — і смиренно всядеться на своє місце.

За цей вчинок їй аплодуватимемо того вечора найпалкіше! Юлія Пашковська тоді неймовірно виросте в наших очах своєю мудрістю і непоказною скромністю.

І отут настане черга Олександра Білаша. Рояль стоятиме на височенькому подіумі. З нього елітні вихованці дитсадка, очевидно, декламують перші дитячі віршики, співають пісеньок і танцюють. А великий і огрядний Білаш здається на цьому невеликому подіумі ще величнішим, просто велетенським! Він спочатку співатиме сам, акомпануючи собі на роялі. А потім секретарі обкому — всі п'ятеро — поскидають піджаки, порозв'язують галстуки, порозстібають коміри білосніжних сорочок, піднімуться на подіум, оточивши рояль і Сашка, і співатимуть разом з Білашем його українські пісні, чітко вимовляючи наші слова.

І «Два кольори», і «Ясени», і «Долиною туман тече». І «Білий сніг на зеленому листі», і «Сину, качки летять!». Та найбільше й найдовше, найохочіше співатимемо всі разом (бо ми ж не відставатимемо від господарів, а вони від нас!) «Цвітуть осінні тихі небеса», згадуючи й віддаючи любов і шану Андрієві Самойловичу, якого в Києві вже поховають без нас...

Світає... Із застілля — прямо в аеропорт! Небо таке ж прозоре, як і того ранку, коли прилетіли. І такий самий лютий сибірський мороз -аж кипітиме в Томську! Мені здається: він і зараз там такий лютий і... чужий. Але й при такому лютому морозі не вимерзне і не забудеться найкраща і найніжніша пісня Сашка Білаша на геніальні слова Андрія Малишка!

Бо небеса цвітуть і зараз над Україною — таки ж цвітуть! Вже й без Андрія Самійловича. І без нашого незабутнього друга Олександра Білаша. Бо такі пісні, раз народившись, лишаються з народом навіки! І ніколи не вмирають...

Конча-Озерна,
10 лютого 2008 року.

Фото із архіву «Голосу України».

БУДЕННІ ЕТЮДИ

Пісня пісень про українську корову

Сусід із палати № 6 «дістав»: удосвіта приходить у закуток довгого лікарняного коридору й акурат під моїми дверима несамовито кричить у мобілку.

— Доктор казав, що операція на оці коштуватиме дві тисячі шістсот сорок гривень — по квитанції. А ще треба буде «подякувати». Федь за бика думає розраховуватися? Триста дав? Скажи йому, що він —сучий син. Як тільки Красуля отелиться, відразу телефонуй мені на мобілку. Ще доктор казав, що з глаукомою мені не можна працювати вниз головою. Бігме, не брешу...

Мій солодкий ранішній сон куди й подівся. Визираю в коридор для «розборок». Докоряю сусідові за крики, мовляв, люди ще сплять.

— Сплять? — щиро дивується дядько невизначеного віку в обвислих на колінах спортивних штанах і давно стоптаних капцях. — Та всі вже встають у такий час до господарки...

Він говорив з таким переконанням у власній правоті, що мої аргументи на кшталт «у кожного — своя дійна корова» де й поділися. А ще шкода стало його дружини. Дядькові тепер «вниз головою» (а як іще працювати на селі?) не можна, а отже, на її руки — нові турботи. І Красулиним отеленням я перейнялася, бо ж корова для горян — більш як годувальниця. От мій знайомий лісник із Сколівщини через корову сам собі «вирок» підписав. Хтось украв ліс і міліція «запросила» його на розмову. Після тривалого діалогу Богу душу винний чоловік підписався під протоколом: начебто він сам ... украв деревину. Прокурор, до котрого звернувся по захист лісник, не йняв віри. А потерпілий «винуватець» дивувався, чому прокурор не розуміє таких очевидних речей. Удома в лісника залишилася недоєною корова. Що б сталося з нею, якби господаря тримали у відділенні міліції до ранку або й довше?

...Коли Красуля нарешті отелилася, про це одразу дізналося усе відділення. Сусід із палати № 6 лиш бідкався, що не прихопив з дому «калганівки». Відсвяткували б разом...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ПП «Промшахтобуд», м. Макіївка вул. Патона, 20, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляється дебіторська заборгованість ДП «Макіїввугілля» ОП «Шахта «Чайкіно», початкова ціна продажу (балансова вартість) - 922423,60грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 46121,18грн. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. переараховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів до 13.00 год. 20 березня 2008р. включно. Конкурс відбудеться після 15 календарних днів 21 березня 2008р. об 11.00 у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ПП «Промшахтобуд».
Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Господарським судом Волинської області (43010, м, Луцьк, пр. Волі, 54 А) Постановою від 09.01.2008 року по справі № 1/158-Б визнано банкрутом ТзОВ «Гетьман» ЛТД, код ЄДРПОУ 13366912 (м. Луцьк, пр. Волі, 29/74). Р/р 26000001287001, Луцька ФАТ «Укрінбанк», м. Луцьк, МФО 303343. Арбітражним керуючим призначено Темчишина Володимира Петровича, м. Луцьк, вул. Світла, 5/3 (ліцензія Держдепартаменту з питань банкрутства, серія АВ № 158360 від 27.11.2006).
Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54 А) Постановою від 09.01.2007 року по справі № 1/159-Б визнано банкрутом ТзОВ «Фінансовий сервіс», код ЄДРПОУ 31670503 (м. Луцьк, вул. Рівненська,105). Р/р 26007011107 Луцька ВАТ «Кредобанк», м. Луцьк, МФО 303224. Арбітражним керуючим призначено Темчишина Володимира Петровича, м. Луцьк, вул. Світла, 5/3 (ліцензія Держдепартаменту з питань банкрутства, серія АВ № 158360 від 27.11.2006).
Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Постановою Господарського суду Київської області від 10.01.08 р. у справі № Б11/453-07 Споживче товариство «Леонівське» (код ЄДРПОУ 30920059, 09221, Київська обл., Кагарлицький район, с. Леонівка, вул. Центр, 24) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Постановою Господарського суду Київської області від 10.01.08 р. у справі № Б11/452-07 Закрите акціонерне товариство «Стайки» (код ЄДРПОУ 23243863, 09210, Київська обл., Кагарлицький район, с. Стайки) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Постановою Господарського суду Київської області від 10.01.08 р. у справі № Б 11/451-07 Товариство з обмеженою відповідальністю «Світанок-1» (код ЄДРПОУ 23237348, 09223, Київська обл., Кагарлицький район, с. Новосілки, вул. Радянська, 42) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором банкрутів призначено ініціюючого кредитора Кагарлицьку ОДПІ (09200, Київська обл., м. Кагарлик, пл. Незалежності, 1).
Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Втрачений номерний знак 067-94КА на трактор Т-150К 1991 року випуску, заводський номер машини 110343, двигун № 10-02178 просимо вважати недійсними.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) згідно з вимогами статті 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутами і відкрив ліквідаційну процедуру:
1) Товариство з обмеженою відповідальністю «МАЙСТЕР-ЗБК», 52064, Дніпропетровська обл., Дніпропетровський район, с. Сурсько-Литовське, вул. Набережна, 115, код ЗКПО 32196717, розрахунковий рахунок закритий. Справа №Б15/52-08, постанова від 26.02.2008 р.
Ліквідатором призначено Чикильдіну Світлану Анатоліївну, ліцензія АВ №307425 (49008, м. Дніпропетровськ, пров. Токарний, 55, тел.: (056) 787-60-91.
Претензії і вимоги кредиторів приймаються судом і ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 20 листопада 2007 року порушив справу № 43/709 про визнання банкрутом державного підприємства «Центр технічної експлуатації та управління радіорелейних ліній, радіомовлення, радіозв'язку та телебачення» (03179, м. Київ, проспект Перемоги, 15 км., код ЄДРПОУ 21562972, п/р 26009168116001 в РЦ КБ «Приватбанк», МФО 320649).
Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Клименко Світлану Юріївну (м. Київ, вул. Петрозаводська, 2-А, офіс 309, тел. (044) 592-75-31(41), ліцензія АВ № 158351 від 30.10.2006 р.
Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО СКЛИКАННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ ВАТ «ВАТРА»

ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ВАТРА»
повідомляє, що 25.04.2008 р. о 12 годині відбудуться Загальні збори акціонерів Товариства за адресою: м. Тернопіль, вул. Микулинецька, 46.
ПОРЯДОК ДЕННИЙ:
1. Звіт Правління про результати роботи Товариства за 2007 рік і основні напрямки діяльності у 2008 році.
2. Звіт і висновки Ревізійної комісії за річними результатами роботи ВАТ.
3. Затвердження річного фінансовою звіту за 2007 рік.
4. Про розподіл прибутку за 2007 рік. Прийняття рішення щодо виплати дивідендів.
5. Дообрання членів Наглядової Ради Товариства.
6. Про прийняття рішення щодо викупленого пакету акцій в кількості 2568000 штук, форми і методів змін розміру статутного фонду (капіталу) Товариства.
7. Про внесення змін та доповнень до Статуту Товариства і викладення його у новій редакції.
8. Про внесення змін та доповнень до внутрішніх Положень Товариства з викладенням їх у новій редакції.

Місце проведення зборів — палац культури ВАТ «ВАТРА».
Початок реєстрації учасників і видача бюлетнів для голосування проводиться в день і за місцем проведення зборів — з 9.00 до 11.30.
Для участі в зборах необхідно мати:
- документ, що посвідчує особу;
- сертифікат акцій;
- довіреним особам-представникам - довіреність на право участі в зборах, оформлену в установленому порядку, або інші документи згідно чинного законодавства України.
Пропозиції до питань порядку денного подавати в письмовій формі на ім'я Правління за вищевказаною поштовою адресою Товариства та на тел./факс: (0352) 52-49-88, 25-34-94 до 25.03.2008 р. включно.
У випадку зміни в порядку денному зборів повідомлення буде розміщено в газетах «Голос України» та «Свобода» з 05.04.2008 р. до 15.04.2008 р. включно.
Ознайомлення акціонерів з документами щодо порядку денного у Правління ВАТ «ВАТРА», тел. (0352) 27-87-64 та під час реєстрації учасників зборів.
Телефон для довідок: (0352) 27-87-64.

ПРАВЛІННЯ ВАТ «ВАТРА».

Основні показники фінансово-господарської діяльності ВАТ «Ватра» (тис. грн.) за 2007 рік

Найменування показника	період: звітний	період: попередній
Усього активів	68604	67108
Основні засоби	31753	39324
Довгострокові фінансові інвестиції	1666	1666
Запаси	7005	7645
Грошові кошти та їх еквіваленти	5348	4085
Власний капітал	30866	40737
Статутний капітал	5936	5936
Довгострокові зобов'язання	—	—
Поточні зобов'язання	3679	2069
Чистий прибуток (збиток)	641	614
Середньорічна кількість акцій (шт.)	11871520	11871520
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	—	—
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	—	—
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	250	258

Постановами Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 19.12.2007 р. по справі №Б11/419-07 ТОВ «Українські натуральні соки» (Київська обл., Васильківський р-н, смт. Глеваха, вул. Вокзальна, 2, код ЄДРПОУ 31496156); від 19.12.2007 р. по справі №Б11/418-07 ТОВ «Сітілайн» (Київська обл., м. Васильків, вул. Грушевського, 17, код ЄДРПОУ 30483539); від 30.01.2008 р. по справі №Б11/478-07 ПП «Атлант» (Київська обл., Васильківський р-н, смт. Глеваха, вул. Вокзальна, буд. 11, код ЄДРПОУ 31379715); від 20.02.2008 р. по справі №Б11/036-08 ДА «Наталка» МП по будагросервісу «Ката» (Київська обл., Васильківський р-н, смт. Гребінки, вул. Київська, 120, код ЄДРПОУ 23572130) визнані банкрутами та відкриті ліквідаційні процедури.
Ліквідатором по справам призначено Васильківську ОДПІ (08600, м. Васильків, вул. Грушевського, 17/а).
Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

ЗАТ «Альтен» має намір подати документи до національної комісії регулювання електроенергетики України на продовження дії ліцензії: реєстраційний номер - 1214, бланк - серія АБ № 220780, видана 24 березня 2006 р. (термін дії з 29.04.2002 р. по 28.04.2008 р.) на право здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом.

Шановні акціонери! ВАТ «Каховський райагрохім»

повідомляє про те, що 26 квітня 2008 року о 10:00 годині за адресою: Херсонська обл., м. Каховка, вул. Промислова, 4. Тел.: (05536) 2-73-14, в приміщенні актової зали ВАТ «Каховський райагрохім» відбудуться чергові загальні збори акціонерів.
Порядок денний:
1. Про фінансовий звіт ВАТ «Каховський райагрохім» за 2007 рік та баланс підприємства станом на 01.01.2008 року.
2. Звіт Ревізійної комісії ВАТ «Каховський райагрохім» про перевірку фінансової господарської діяльності товариства в 2007 році.
3. Про продаж комплексу виробничих будівель, що розташований за адресою: Херсонська обл., м. Каховка, вул. Промислова, буд.4, власником яких є ВАТ «Каховський райагрохім».
4. Про роботу правління ВАТ «Каховський райагрохім» по залученню інвесторів для розробки та реалізації бізнес-проекту на території товариства, що відведена для постійного користування земельною ділянкою згідно державного акту.
5. Про затвердження нового складу Наглядової ради ВАТ «Каховський райагрохім».
6. Про затвердження нового складу ревізійної комісії ВАТ «Каховський райагрохім».

Початок реєстрації акціонерів о 9:00.
Для реєстрації потрібно пред'явити посвідчення особи чи відповідно оформлене доручення.

Правління ВАТ «Каховський райагрохім».

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) згідно з вимогами статті 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутами і відкрив ліквідаційну процедуру:
1) Приватне підприємство «АЛЬФАСТРОЙГРАД», 51400, Дніпропетровська обл., м. Павлоград, вул. Верстатобудівників, 6, кв. 62, код ЗКПО 34550006, розрахунковий рахунок закритий. Справа №Б15/54-08, постанова від 26.02.2008 р.
2) Приватне підприємство «ТКП-КОМІТЕКС», 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, 147-Ж, код ЗКПО 34410328, розрахунковий рахунок закритий. Справа №Б15/51-08, постанова від 26.02.2008 р.
Ліквідатором призначено Чикильдіну Світлану Анатоліївну, ліцензія АВ №307425 (49008, м. Дніпропетровськ, пров. Токарний, 55, тел.: (056) 787-60-91.
Претензії і вимоги кредиторів приймаються судом і ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановами господарського суду Вінницької області від 08.01.2008 року визнано банкрутами та відкрито ліквідаційну процедуру строком на 6 місяців боржників:
Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Дністер». Юридична адреса: 24020, с. Бернашівка, Могилів-Подільський район, Вінницька область, код ЄДРПОУ 20095221, р/р № 26003020094001 в ВФ АТ "Укрінбанк", МФО 302333. Справа № 5/11-08;
Приватне підприємство «Афродіта». Юридична адреса: 24032, смт. Вендичани, Могилів-Подільський район, Вінницька область, код ЄДРПОУ 24903043, р/р № 260021162 в ВОД «Райффайзенбанк», МФО 302247. Справа № 5/19-08.
Ліквідатором призначено Могилів-Подільську ОДПІ (24000, вул. У. Кармелюка, 7/54, Вінницька область, м. Могилів-Подільський).

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, пр-т Путятинський, 3/65) ухвалою від 06.12.2007 р. по справі №3/171-Б порушив провадження у справі про визнання банкрутом Державне виробничо-житлове ремонтно-експлуатаційне підприємство №1 (код ЄДРПОУ 03343539, адреса: 13300, Житомирська область, м. Бердичів, вул. Воровського, 2-а, п/р №35441003001820 в УДК в Житомирській області, МФО 811039).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мамедова Андрія Вагифовича (ліцензія серії АВ №347291 від 12.11.2007 р., м. Житомир, вул. Л. Толстого, 16, кв. 95).
Заяви кредиторів з грошовими вимогами до боржника приймаються в місячний термін з дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) постановою по справі №8/285-07 від 14.02.2008 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю Агрофірму «Річки» (41832, Сумська обл., Білопільський р-н, с. Річки, код 30196647) та відкрив ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Лісовенка Олександра Олександровича, ліц. серія АВ №307335 від 15 березня 2007 року (адреса: 40035, м. Суми, вул. Інтернаціоналістів, 5, офіс 22).

Постановою Господарського суду Волинської області від 18.02.2008 р. у справі №7/74-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру приватного підприємства «Волиньпродакт» (м. Луцьк, вул. Конякіна, 31/101, код ЄДРПОУ 31300336).
Ліквідатором підприємства призначено арбітражного керуючого Кузіва Олега Ігоровича (ліцензія АВ №081088 від 27.06.2006 р.).
Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації даного оголошення.

ВАТ «УХЛ-МАШ», яке знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Боженка, 66, має намір згідно Законодавства України отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел.
Зауваження і пропозиції громадян приймаються протягом місяця з дати подачі повідомлення у газеті відділом екології Голосіївської районної державної адміністрації м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Димитрова, 2 та за телефоном: 259-85-97.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) згідно з вимогами статті 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутами і відкрив ліквідаційну процедуру:
1) Приватне підприємство «ЮНІСЕЛ», 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Червона, 20-А, код ЗКПО 34588988, розрахунковий рахунок закритий. Справа № Б15/53-08, Постанова, від 26.02.2008 р.
2) Товариство з обмеженою відповідальністю «АРТ ДЕН», 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Сімферопольська, 17, код ЗКПО 33383168, розрахунковий рахунок закритий. Справа № Б/15/55-08, Постанова від 26.02.2008 р.
Ліквідатором призначено Чикильдіну Світлану Анатоліївну, ліцензія АВ № 307425 (49008, м. Дніпропетровськ, пров. Токарний, 55, тел. (056) 787-60-91).
Претензії і вимоги кредиторів приймаються судом і ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Стан КОМПЛЕКТ

ТОВ «СП«Стан-Комплект»

Створимо технічний фундамент вашого успіху

www.stankom.com 8 (044) 536 04 90, 536 04 88

Правління ВАТ «Дрогобицький машинобудівний завод», що знаходиться за адресою: 82109, м. Дрогобич, Львівська область, вул. Бориславська, 51/1, повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів ВАТ «Дрогобицький машинобудівний завод» відбудуться 21.04.2008 р. о 10 год. 30 хв. за адресою: 82109, м. Дрогобич, Львівська область, вул. Бориславська, 51/1.

Реєстрація учасників зборів з 09 год. 30 хв. до 10 год. 25 хв.

Порядок денний:

1. Обрання секретаря та Голови зборів акціонерів.
2. Звіт Генерального директора про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2007 рік.
3. Звіт Спостережної (Наглядової) Ради за 2007 р.
4. Звіт та висновки Ревізійної комісії за 2007 р.
5. Переобрання Генерального директора.
6. Переобрання Спостережної (Наглядової) Ради.
7. Переобрання Ревізійної комісії.
8. Затвердження річного звіту та балансу Товариства за 2007 р.
9. Про внесення змін до статуту Товариства шляхом викладення статуту у новій редакції.

Для участі у зборах необхідно мати при собі:

- документ, що посвідчує особу акціонера (паспорт);
- довіреність на право участі у зборах (для представників юридичних та фізичних осіб).

Додаткова інформація для акціонерів Товариства:

Акціонери мають можливість ознайомитись з інформацією з питань, розгляд яких запропоновано на зборах, за місцезнаходженням Товариства.

Акціонери мають право не пізніше, як за 30 днів до дати проведення зборів, письмово подати свої пропозиції щодо змін і доповнень до проекту порядку денного зборів за місцезнаходженням Товариства.

Правління Товариства.

Довідки за телефоном: 8-(03244) 3-70-08.

Постановою Господарського суду Харківської області по справі №Б-31/192-07 від 12 грудня 2007 року ТОВ фірма «Горизонт» (код 14070056, м. Харків, вул. Гіршмана, 18, кв. 32) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено ДПІ у Київському районі м. Харкова. У зв'язку з визнанням боржника банкрутом, визнати недійсними печатки, штампи, свідоцтва, установчі документи та кутовий штамп підприємства. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Адреса Господарського суду Харківської області: м. Харків, площа Свободи, 8-й під'їзд.

Закрите акціонерне товариство «Прогрестехбуд» повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 20 квітня 2008 року о 12.00 годині за адресою: м. Львів, вул. Тургенєва, 72.

На розгляд загальних зборів будуть винесені наступні питання (порядок денний):

1. Затвердження річного звіту про фінансово-господарську діяльність Товариства за 2007 рік.
2. Про затвердження висновків Ревізійної комісії за 2007 рік.
3. Звіт про діяльність Ради Товариства за 2007 рік.
4. Звіт про діяльність Генерального директора за 2007 рік.
5. Про розмір і порядок виплати дивідендів за 2007 рік.
6. Про план розподілу прибутку за 2007 рік.
7. Про зміни в персональному складі органів управління.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде здійснюватись 20 квітня 2008 року з 11.00 год. до 11.45 год. за місцем проведення зборів.

Для реєстрації учасникам зборів необхідно мати: документ, що посвідчує особу (паспорт); доручення на право участі в зборах та голосуванні (для представників акціонерів).

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства (тис. грн.)

Найменування показника	період	
	звітний	попередній
	2007	2006
Усього активів	25 767,1	32 611,7
Основні засоби	401,3	3 467,4
Довгострокові фінансові інвестиції	48,1	87,3
Запаси	3 886,8	8 367,7
Сумарна дебіторська заборгованість	13 228,7	11 899,0
Грошові кошти та їх еквіваленти	26,8	246,4
Нерозподілений прибуток	-16 246,1	-15 212,2
Власний капітал	-14 956,8	-13 922,9
Статутний капітал	1 265,2	1 265,2
Довгострокові зобов'язання	-	2200,0
Поточні зобов'язання	40723,9	44334,6
Прибуток (збиток)	-1033,9	-6757,6
Середньорічна кількість акцій (шт.)	126 521 901	126 521 901
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	6	317

Генеральний директор

Телефон для довідок: (032) 2988525

«АКІБ «УкрСиббанк» оголошує про відкриття конкурсу з вибору компанії-провайдера послуг таксі. За тендерною документацією звертатися за телефоном 537-49-06 та електронною поштою elena.ivanchenko@ukrsibbank.com.

Контактна особа — Іванченко Олена. Конкурс проводиться до 14 березня 2008 року включно.

«АКІБ «УкрСиббанк» оголошує про відкриття конкурсу з вибору постачальника господарчих товарів, канцелярських товарів, паперу та касових витратних матеріалів. За тендерною документацією звертатися за телефоном 537-49-06 та електронною поштою lesya.zhezhelenko@ukrsibbank.com.

Контактна особа — Жежеленко Леся. Конкурс проводиться до 07 березня 2008 року включно.

Оголошення, яке опубліковано в № 31 (4281) від 16 лютого 2008 р. з приводу Земельного аукціону по продажу права оренди на земельні ділянки, не відбудеться.

За довідками звертатись 8 (0692) 45-55-81.

Господарський суд Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) 05.02.2008 р. у справі № 4/1 постановив визнати суб'єкта підприємницької діяльності Бричкіна Олександра Анатолійовича (м. Львів, вул. Шевченка, 344/68; Інд. код 2655410319; пот./рах. № 260064045 у ЗАТ АКБ «Львів», м. Львів, МФО 325268 та № 2600313520З401 у ЛФ АБ «Експрес банк», м. Львів, МФО 325956) банкрутом і відкрити ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Юркевича Тараса Петровича (79020, м. Львів, вул. П. Панча, 8/29), ліцензія Міністерства економіки України серія АВ № 081056 від 19.05.2006 року.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, Адміральська, 22а) від 26 лютого 2008 року у справі № 5/67/08 Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Теолант» (юридична адреса: 54001, м. Миколаїв, вул. Садова, 1, к. 209, ЄДРПОУ 35218675) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тимофєєву Ларису Борисівну (ліц. АВ № 158278 від 16.10.06 р., адреса: 54017, м. Миколаїв, а/с 179, тел. (0512) 47-89-69).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22-а) від 26 лютого 2008 року у справі №5/61/08 Товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельна компанія «Будінвест-К» (юридична адреса: 54017, м. Миколаїв, вул. Севастопольська, 11, кв. 9, ЄДРПОУ 34607172) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тимофєєву Ларису Борисівну (ліц. АВ №158278 від 16.10.06 р., адреса: 54017, м. Миколаїв, а/с 179, тел.: (0512) 47-89-69).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "ІНТЕРБАНК"

Повідомляємо, що Загальні збори акціонерів ВАТ КБ "ІНТЕРБАНК" (далі - Банк) Відбудуться 25 квітня 2008 року о 10 годині 00 хвилин за адресою: м. Київ, вул. Метрологічна, 14 Б

Порядок денний:

1. Про обрання Голови та Секретаря зборів.
2. Про результати фінансово - господарської діяльності банку за 2007 р.
3. Про розподіл прибутку та виплату дивідендів.
4. Про формування резервного та інших фондів банку.
5. Звіт Ревізійної комісії.
6. Затвердження результатів одинадцятої емісії акцій банку.
7. Про діючу систему ризик - менеджменту банку та основні напрями підвищення її ефективності.
8. Про діючу систему корпоративного управління в банку та шляхи її вдосконалення.
9. Про збільшення статутного капіталу банку.
10. Про внесення змін до Статуту банку.

Також до прядку денного додається інформація відповідно до ст. 40 Закону України "Про господарські товариства":

1. **Мотиви, спосіб та мінімальний розмір збільшення статутного капіталу Банку:**
   Мотивом збільшення статутного (складеного) капіталу (далі - статутний капітал) Банку є залучення коштів для підвищення рівня капіталізації та конкурентоспроможності банку.
   Статутний капітал Банку планується збільшити шляхом додаткового випуску акцій існуючої номінальної вартості мінімальною загальною сумою 65 000 000,00 (шістдесят п'ять мільйонів) гривень до 101 050 000,00 (сто один мільйонів п'ятдесят тисяч) гривень шляхом відкритого публічного розміщення за рахунок додаткових грошових внесків.
2. **Проект нової редакції п. 6.1. Статуту Банку після завершення емісії:**
   "6.1. Статутний капітал банку складає 101 050 000,00 (сто один мільйон п'ятдесят тисяч) гривень, який розподілено на 100 690 000 (сто мільйонів шістсот дев'яносто тисяч) простих іменних акцій номінальною вартістю 1 (одна) гривня кожна та 360 000 (триста шістдесят тисяч) привілейованих іменних акцій номінальною вартістю 1 (одна) гривня кожна."
3. **Дані про кількість акцій, що випускаються додатково, та їх загальну вартість:**
   Додатковий випуск акцій складається з 65 000 000 (шістдесят п'ять мільйонів) простих іменних акцій номінальною вартістю 1 (одна) гривня кожна на загальну суму 65 000 000,00 (шістдесят п'ять мільйонів) гривень.
4. **Відомості про нову номінальну вартість акцій:**
   Зміна номінальної вартості акцій банку не планується
5. **Права акціонерів при додатковому випуску акцій:**
   Права акціонерів при додатковому випуску акцій визначені чинним законодавством України та Статутом Банку.
6. **Дата початку і закінчення розміщення акцій, що додатково випускаються:**
   Дата початку і закінчення розміщення акцій, що додатково випускаються, визначаються Загальними зборами акціонерів Банку 25 квітня 2008 року.
7. **Порядок відшкодування власникам акцій збитків пов'язаних із змінами статутного капіталу:**

Внаслідок збільшення статутного капіталу збитків власників акцій не передбачається. У разі наявності збитків Банк відшкодовує такі збитки власнику акцій у розмірі та у строки, погоджені сторонами. Спори щодо відшкодування збитків вирішуються судом.

Реєстрація учасників та їх представників здійснюється з 10 годині 00 хвилин, закінчення реєстрації - о 10 годині 45 хвилин.

Для участі у зборах при собі мати документ, що засвідчує особу, а представникам - паспорт та доручення.

Довідки за тел. 8 (044) 404 - 60- 53

Основні показники фінансово-господарської діяльності ВАТ КБ "Інтербанк" (тис. грн.)

Найменування показника	01.01.2008	01.01.2007
Активів усього, в тому числі:	271 652	249 075
Основні засоби та нематеріальні активи	38 867	38 775
Грошові кошти та їх еквіваленти	59 629	62 731
Зобов'язання усього, в тому числі:	208 863	189 891
Сумарна дебіторська заборгованість	20 535	164
Власний капітал, в тому числі:	62 789	59 184
Статутний капітал	36 050	36 050
Нерозподілений прибуток	-	6
Чистий прибуток	3 605	9 777
Середньорічна кількість акцій (шт.)	35 684 943	31 871 841
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій, протягом періоду (грн.)	10 126	216
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	154	156

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 11.02.08 р. по справі №23/335-б визнано банкрутом відкрите акціонерне товариство «Украгротех» (м. Київ, вул. Каховська, буд. 60, ЄДРПОУ №24258915, п/р №2600812647001 у АБ «Київська Русь», МФО 319092) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Суницю Віктора Івановича (ліцензія №АБ №158337 від 31.10.2006 р., т./ф.: 529-30-37, т.: 8-050-543-89-48, поштова адреса: а/с 70, м. Київ-42, 01042).

Продається розпайований майновий комплекс колишнього колгоспу, який знаходиться у с. Великі Млинівці Кременецького району Тернопільської області по трасі Кременець-Почаїв, за 3 км від залізничної станції м. Кременець, 15 км від смт. Почаїв, 75 км від м. Тернополя.

На рівній площі 12 га розміщено 8 тваринницьких приміщень. Автовага, 2-х поверхова контора, крите токове господарство, 3 склади, гаражі, типова ремонтна майстерня, ангар на с/г техніку, овочесховище, пилорама, млин, трактори, автомашини, с/г машини і інвентар.

Все майно знаходиться в доброму стані. Ціна договірна.

Контактні телефони: 5-45-52, 5-45-42, 8-097-443-34-38.

Господарський суд Донецької області (83043, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 06.02.2008 р. по справі №22/116б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Екран» (84500, м. Артемівськ Донецької області, вул. Сибірцева, 192; поточний рахунок 2600530183028 у Філії «Національний кредит» м. Попасна, МФО 304847, ідент. код 31279451) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Рачок Роман Володимирович (ліцензія серії АВ №081092 від 03.07.06 р., адреса для кореспонденції: 91033, м. Луганськ, вул. Оборона, 24).

У КІНЦІ НОМЕРА

№ 43 (4293) СЕРЕДА, 5 БЕРЕЗНЯ 2008

6 березня в Україні хмарно з проясненнями, переважно без опадів. Вночі і ранком на півдні та сході туман. Вітер північно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі 0—5° морозу, у південній та східній частині до 3° тепла; удень 3—8° тепла, у Криму 12° тепла; у Карпатах уночі 3—8° морозу, удень близько 0°.

ЦЬОГО ДНЯ, 5 БЕРЕЗНЯ

❑ **1703.** Народився один з основоположників російської літератури поет Василь Тредіаковський. ❑ **1750.** У Глухові відбулися формальні вибори гетьмана України. Ним став Кирило Розумовський. ❑ **1898.** Народився Чжоу Еньлай, "батько" китайської перебудови. ❑ **1903.** Народилась Наталя Забіла, дитяча письменниця. ❑ **1946.** Уїнстон Черчілль виголосив промову про "залізну завісу". Початок так званої холодної війни. ❑ **1950.** Загинув головнокомандувач УПА Роман Шухевич (Тарас Чупринка). ❑ **1953.** Помер Сталін. ❑ **1996.** Ухвалено Закон України "Про рекламу".

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

Фото Любов СТАНАЧИЧ.

Білявки зникають

«Чоловіки люблять білявок» — ця думка широковідома і цілком обгрунтована. Золотаве волосся — у всіх ангелів на картинах і у казкових принцес. Ніжність і доброта — характерні риси білявок. Білявими були і є знамениті красуні: від давніх римлянок до найпопулярніших кінозірок.

Різниці між білявками і темноволосими присвячено деякі наукові дослідження. Наприклад, на голові шатенок та брюнеток — 108 тисяч волосинок, а в білявок — близько 140 (щоправда, вони тонкі). Білявки довше мають вигляд молодих і як жінки дозрівають роком пізніше, ніж темноволосі. Білявки краще пахнуть, адже в них на тілі менше залоз.

Однак, з'ясовується, білявкам загрожує вимирання. Їх (натуральних) стає у світі дедалі менше. Якщо шість десятиліть тому дівчат зі світлим волоссям було 56 відсотків, то тепер — менше 25. «Темні» гени переважають над «світлими». Це значить, що в родині, де один з батьків — брюнет, а другий — блондин, дитина найчастіше народжується темноволосою. Усім відомо, що Фінляндія вважається країною білявих людей. Отож, учені підрахували, що через 200 років там народиться остання білявка, а через сто років їх уже не буде й у Німеччині. Сумно...

АНЕКДОТ

Ну, наливай!

Чоловік повертається додому напідпитку. Жінка дає йому ляпаса і суворо запитує:

— Будеш ще горілку пити?

Чоловік мовчить. Жінка питає знову:

— Відповідай. Ще питимеш?

— Ну, гаразд, — через силу мовить чоловік , — наливай!

«Дорога моя...»

КАЖУТЬ, ТАК І БУЛО

— У ВДІКу (Всесоюзний державний інститут кінематографії — **Авт.**) у нас у програмі був курс «Операторська майстерність», — згадав якось свої московські студентські роки автор сценарію до фільму «У бій ідуть лише «старики» Євген Онопрієнко. — Читав його старенький, але міцний ще Желябумський. Говорили, що він був прийомним сином Максима Горького. Не певен, не уточнював. Але знаю, що саме від нього дізнався одну цікаву історію.

Це було давно. Десь у 1905—1907 роках більшовики очікували одержати велику матеріальну допомогу від російської передової громадськості. Разюче, але факт: фабриканти, купці, представники творчої інтелігенції жертвували революції величезні тоді гроші на революцію (яка їх же згодом і знищила). Активну допомогу в цьому плані надавав Леніну і Горький. І сам жертвував чималі суми, і збирав у інших...

Одного разу він зібрав 30 тисяч карбованців золотом. Це були надзвичайні на той час гроші. Досить сказати, що мати Леніна після смерті чоловіка — Іллі Ульянова — одержувала по 100 карбованців на місяць. На ці кошти можна було відносно безбідно жити великій родині. Отож, коли Горький зібрав гроші, їх повинен був доправити за кордон Леніну спеціальний кур'єр: сума призначалася для випуску газети та іншого. Кур'єр був молодий, не цурався радощів життя. У Парижі він познайомився з молодою жінкою, не обтяженою моральними принципами, і вони швидко знайшли спільну мову. Ресторани, ігорні будинки, шампанське, розкішні сукні... Одне слово, плакали партійні грошики.

Приблизно через рік, коли Горький був за кордоном, йому розповіли цю історію і показали її дійову особу — юну чарівницю.

Горький помилувався милим профілем і сказав з подихом, окаючи по-волзьки більше, ніж звичайно:

— Дорога моя... дорога...

В. Н.

Чи повинна жінка діяти першою?

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

Знаєте, як до цього ставилися наші прабабусі і як — сучасні закохані дами? Що стосується перших — вони могли подати знак «предметові» про свою небайдужість, напевно, як Тетяна Ларіна,котра наважилася на послання: «Я вам пишу...»

От в Англії...

Цей пікантний момент був врегульований у законодавчій формі. Деякі історики вважають, що вже з кінця XVIII століття поширився звичай, за яким 29 лютого, у додатковий день високосного року, англійці дозволялося запропонувати кавалерові руку і серце. Цей день назвали днем жіночої рішучості.

Цікаво, а як же поводилися в такій цікавій ситуації чоловіки? Та по-різному. Хоча статистика свідчить, що більш як 90 відсотків були раді тому, що нарешті поставлено крапки над «і». Зрозуміло, знаходилися й такі, котрі ні в якому разі не бажали втрачати волю. Тоді їм належало сплатити символічний штраф у розмірі одного фунта стерлінгів або подарувати подрузі відступного: шовкове плаття. Що залишалося робити засмученій «рішучій» жінці? Чекати ще чотири роки. Термін чималий.

...а в Техасі

Як звернути на себе Його увагу, якщо Він безнадійно нерішучий та боязкий?.. Цікаві експерименти поставили свого часу в техаському університеті. Тут була видана комп'ютерна модель знайомств. Дослідники підійшли до справи з воістину американським розмахом. На відеоплівку були записані діалоги декількох сотень жінок і чоловіків, їх ретельно проаналізували психологи. Отож, на думку кавалера, дівчина, яка першою запросила свого нового знайомого на побачення, вважалася, як правило, — чарівною, товариською, доброзичливою. Чоловіки виявилися дуже сприйнятливими навіть до інтонацій, з якими велася розмова.

Фото з сайту www.blog.coolz0r.com.

«Ніколи не приховуйте свого інтелекту, — зробили висновок психологи. — Розумна активна жінка завжди має перевагу перед суперницями. Якщо вона першою призначить зустріч чоловіку, то може не боятися, що її наміри будуть витлумачені неправильно». Проте, незважаючи на такі рекомендації вчених, представниці прекрасної статі соромляться брати на себе ініціативу під час знайомства. Лише три відсотки учасниць експерименту насмілилися запросити своїх співрозмовників на побачення. А дарма! Адже 95 чоловікам із ста подобається, коли жінки починають діяти першими, звільняючи сильну стать від необхідності самим робити рішучий крок.

Десять запитань дружинам

ТЕСТ

Щоб визначити, чи міцні ваші сімейні узи, чеські психологи та соціологи пропонують вам відповісти на запитання експрес-анкети.

1. Чи вважаєте ви, що ваш чоловік дуже милий та уважний до вас? (Так — 10 очок, іноді — 5, ні — 2).
2. Чи хочете ви, щоб ваш чоловік розповідав вам про свої службові проблеми? (Так — 4, іноді — 2, ні — 8).
3. Чи бувало, що ваш неприхований поганий настрій отруював сімейну атмосферу? (Так — 7, іноді — 1, ні — 2).
4. Чи може смачна їжа виправити ваш зіпсований настрій? (Так — 10, іноді — 3, ні — 4).
5. Чи думаєте ви, що чоловік по-доброму сприймає ваші настанови? (Так — 7, іноді — 5, ні — 2).
6. Чи проводите ви усі вихідні вдома? (Так — 9, іноді — 7, ні — 2).
7. Чи подобається вам хобі вашого чоловіка? (Так — 2, іноді — 5, ні — 8).
8. Чи радієте ви успіхам чоловіка? (Так — 3, іноді — 2, ні — 10).
9. Чи вважаєте ви, що робота вашого чоловіка менш важлива, ніж ваша власна? (Так — 10, іноді — 0, ні — 1).
10. Чи демонструєте ви в присутності чоловіка свою любов до дітей у будь-який зручний момент? (Так — 8, іноді — 2, ні — 2).

***

Якщо ви набрали 75 і більше очок, то ваш шлюб неблагополучний. Ви переважно в усьому схильні обвинувачувати чоловіка, хоча насправді більшості сімейних помилок припускається ви, а чоловік уже просто не реагує на ваші витівки. Щоб виправити становище, слід витратити чимало часу. При цьому потрібно зуміти змусити себе поглянути на власні дії очима стороннього.

Від 40 до 74 очок: ваш шлюб не ідеальний, але гарні стосунки залежать від вас обох. Не бійтеся кризових ситуацій у родині, обговорюйте разом «гострі» питання. Якщо ви зумієте чесно винести усі сумніви на домашній суд, щастя в родині забезпечено.

Менше 40 очок: ви завжди будете поруч одне з одним, навіть через багато років після весілля. Про такий шлюб можна тільки мріяти.

Добірку підготував Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редактор номера Віталій **ЖЕЖЕРА.**

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 589

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-256

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010022